9657/W
27 LIS 2015

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

OS-I.7222.7.4.2015.DW

Rzeszów, 2015-11-26

DECYZJA

Działając na podstawie:

- art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013r., poz. 267 ze zm.);
- art. 192, art. 146 a, art. 214, art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013r., poz. 1232 ze zm.) w związku z § 2 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.);
- § 6 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2014r., poz.1546);
- części IV załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2015r. w sprawie procesu odzysku R10 (Dz. U. z 2015r., poz.132);
- pkt 2 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami (Dz. U. z 2015r., poz.796);
- art. 41 i art. 43 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2013r. poz.21);
- § 2, § 8 § 9, § 10 i § 11 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. z 2014 r. poz. 1542),

po rozpatrzeniu wniosku TAURON Wytwarzanie S.A. reprezentowanej przez pełnomocników Henryka Małeckiego i Stanisława Ciska z dnia 17 czerwca 2015r., znak: DPP/PPO/STW/017/2693/2015 wraz z uzupełnieniami, w sprawie zmiany decyzji Wojewody Podkarpackiego z dnia 30 czerwca 2006r., znak: ŚR.IV-6618/23/05 zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Podkarpackiego: z dnia 19 marca 2008r., znak: RŚ.VI-7660-11/1/08, z dnia 8 sierpnia 2008r., znak: RŚ.VI-7660/11-10/08, z dnia 3 lipca 2009r., znak: RŚ.VI.RD.7660/2-5/09, z dnia 15 lipca 2010r., znak: RŚ.VI.DW.7660/4-7/10, z dnia 14 czerwca 2011r., znak:

al. Łukasza Cieplińskiego 4, 35-010 Rzeszów
tel. +48 17 850 17 80, +48 17 850 17 82, fax +48 17 860 67 02, e-mail: marszalek@podkarpackie.pl, www.podkarpackie.pl

RŚ.VI.DW.7660/4-13/10, z dnia 14 czerwca 2013r., znak: OS-I.7222.35.4 .2013.DW, z dnia 30 października 2014r. znak: OS-I.7222.34.8.2014.DW udzielającej TAURON Wytwarzanie S.A., ul. Promienna 51, 43-603 Jaworzno, NIP 6321792812, REGON 276854946 (dawniej Elektrownia Stalowa Wola S.A., ul Energetyków 13 w Stalowej Woli) pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej powyżej 50 MW_t wraz z urządzeniami pomocniczymi, zlokalizowanej na terenie TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola w Stalowej Woli przy ul. Energetyków 13

o r z e k a m

I. Zmieniam za zgodą stron decyzję Wojewody Podkarpackiego z dnia 30 czerwca 2006r. znak: ŚR.IV-6618/23/05 zmienioną decyzjami Marszałka Województwa Podkarpackiego: z dnia 19 marca 2008r., znak: RŚ.VI-7660-11/1/08, z dnia 8 sierpnia 2008r., znak: RŚ.VI-7660/11-10/08, z dnia 3 lipca 2009r., znak: RŚ.VI.RD.7660/2-5/09, z dnia 15 lipca 2010r., znak: RŚ.VI.DW.7660/4-7/10, z dnia 14 czerwca 2011r., znak: RŚ.VI.DW.7660/4-13/10, z dnia 14 czerwca 2013r., znak: OS-I.7222.35.4.2013.DW, z dnia 30 października 2014r. znak: OS-I.7222.34.8.2014.DW, udzielającą TAURON Wytwarzanie S.A., ul. Promienna 51, 43-603 Jaworzno, NIP 6321792812, REGON 276854946 (dawniej Elektrownia Stalowa Wola S.A., ul Energetyków 13 w Stalowej Woli) pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej powyżej 50 MW_t wraz z urządzeniami pomocniczymi, zlokalizowanej na terenie TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola w Stalowej Woli przy ul. Energetyków 13, w następujący sposób:

I.1. Punkty od **I** do **XIII** otrzymują brzmienie:

„I. <u>Rodzaj i parametry instalacji oraz rodzaj prowadzonej działalności</u>

I.1. Rodzaj instalacji oraz rodzaj prowadzonej działalności

TAURON Wytwarzanie S.A., ul. Promienna 51, 43-603 Jaworzno, NIP 6321792812, REGON 276854946 eksploatować będzie instalację do wytwarzania energii i paliw: instalację do spalania paliw o nominalnej mocy nie mniejszej niż 50 MW zlokalizowaną na terenie TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola w Stalowej Woli. Zadaniem instalacji będzie wytwarzanie i dystrybucja energii elektrycznej oraz produkcja i dystrybucja ciepła. W skald instalacji wchodzić będą:

I.1.1. Elektrownia El. II

I.1.2. Elektrownia El. III

I.1.3. Urządzenia powiązane technicznie z instalacją:
- urządzenia gospodarki paliwowo –surowcowej,
- urządzenia gospodarki odpadami,
- urządzenia wytwarzania energii elektrycznej i ciepła,
- urządzania wyprowadzenia mocy ,
- urządzania gospodarki wodnej ,
- urządzania gospodarki ściekowej,
- urządzania gospodarki olejowej.

I.1.4. Parametry eksploatacyjne instalacji w tym łączna nominalna moc instalacji dostarczana w paliwie wynosić będzie:

TABELA 1 Do 31 grudnia 2015r.

Wskaźnik	Jednostka	Wartość		
		Elektrownia El. II	Elektrownia El. III	Razem
Nominalna wydajność kotłów energetycznych	Mg_{pary}/h	570	755	1325
Nominalna moc cieplna kotłów energetycznych	MW_t	469,7	669,2	1138,9

TABELA 2 Od 1 stycznia 2016r. do zakończenia derogacji nie później niż do 31grudnia 2023r.

Wskaźnik	Jednostka	Wartość		
		Elektrownia El. II	Elektrownia El. III	Razem
Nominalna wydajność kotłów energetycznych	Mg_{pary}/h	420	755	1175
Nominalna moc cieplna kotłów energetycznych	MW_t	345,7	669,2	1014,9

TABELA 3 Po zakończeniu derogacji nie później niż od1 stycznia 2024r.

Wskaźnik	Jednostka	Wartość		
		Elektrownia El. II	Elektrownia El. III	Razem
Nominalna wydajność kotłów energetycznych	Mg_{pary}/h	120	0	120
Nominalna moc cieplna kotłów energetycznych	MW_t	97,7	0	97,7

I.2. Parametry urządzeń i procesów istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom

I.2.1. Elektrownia El. II wyposażona będzie w:
- dwa kotły pyłowe opalane węglem kamiennym typu OP-150 (K8 i K9) o mocy cieplnej dostarczonej w paliwie 124 MW_t każdy. Kocioł K8 z dniem 1 stycznia 2016r. zostanie wycofany z użytkowania. Kocioł K9 zostanie wyłączony z eksploatacji po wyczerpaniu derogacji nie później niż z dniem 1 stycznia 2024r.

- jeden kocioł pyłowy opalany węglem kamiennym OP-150 (K11) o mocy cieplnej dostarczonej paliwie 124 MW_t wyposażony w przedpalenisko do spalania biomasy. Kocioł będzie pracować w dwóch wariantach: jako węglowy lub współspalający biomasę w ilości do 45% spalanego paliwa. Przedpalenisko do spalania biomasy składać się będzie z pieca obrotowego opalanego gazem ziemnym i kotła fluidalnego o mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 40 MW_t. W piecu obrotowym następować będzie wysuszenie, odgazowanie i karbonizowanie biomasy. Karbonizat z pieca obrotowego trafiać będzie do kotła fluidalnego, gdzie będzie spalany w złożu fluidalnym (piasek, popiół i cząstki paliwa). Gazy spalinowe z kotła fluidalnego odprowadzane będą do komory paleniskowej kotła K11. Kocioł K11 zostanie wyłączony z eksploatacji po wyczerpaniu derogacji nie później niż z dniem 1 stycznia 2024r.

Układ podawania paliwa do kotłów K8, K9, K11 składać się będzie z 2-ch młynów kulowo-bębnowych, zasobnika przykotłowego i układu przenośników ślimakowych. Powietrze do każdego kotła doprowadzane będzie dwoma wentylatorami powietrza. Spaliny odpylane będą w indywidualnym dla każdego kotła elektrofiltrze o skuteczności odpylania 99 % i wprowadzane do powietrza emitorem **E2** wyposażonym w indywidualny dla każdego kotła wentylator. Powstały żużel transportowany będzie na mokro do pompowni bagrowej i po zmieszaniu z pyłem, jako pulpa popiołowo żużlowa na MMOP „JELNIA".

Dane techniczne kotłów OP-150

TABELA 4

Nominalna wydajność	150 Mg_{pary}/h
Nominalna moc wyjściowa	110,0 MW_t
Nominalna moc cieplna doprowadzona w paliwie	124 MW_t
Temperatura wody zasilającej	180 °C
Temperatura pary	500 °C
Sprawność kotła	88,70 %
Temperatura powietrza podgrzanego	260 °C
Temperatura spalin na wylocie z kotła	160 °C
Wartość opałowa paliwa	19 500 kJ/kg
Zużycie paliwa	22,9 Mg/h

- jeden kocioł pyłowy opalany biomasą OP-120 (K10) o mocy cieplnej dostarczonej w paliwie 97,7 MW_t. Układ podawania paliwa składać się będzie z 5-ciu młynów młotkowych, dwóch zasobników przykotłowych i układu przenośników zgrzebłowych i śrubowych. Powietrze do kotła doprowadzone będzie dwoma wentylatorami. Spaliny odpylane będą w elektrofiltrze o skuteczności 99 % i wprowadzane do powietrza emitorem **E2** wyposażonym w wentylator.
Popiół spod elektrofiltru odbierany będzie za pomocą podajników komorowych i pneumatycznie transportowany do zbiornika pośredniego popiołu. Wytworzony żużel transportowany będzie na mokro do pompowni bagrowej i po zmieszaniu z pyłem, jako pulpa popiołowo żużlowa do MMOP „JELNIA".

Dane techniczne kotła OP-120 K10
TABELA 5

Nominalna wydajność	120 Mg_{pary}/h
Nominalna moc wyjściowa	87,9 MW_t
Nominalna moc cieplna doprowadzona w paliwie	97,7 MW_t
Temperatura wody zasilającej	180 °C
Temperatura pary	500 °C
Sprawność kotła	90 %
Temperatura spalin na wylocie z kotła	160 °C
Średnia wartość opałowa paliwa	17 230 kJ/kg
Zużycie paliwa	20,6 Mg/h

Kocioł K10 wyposażony będzie w urządzenia:

- dozowania siarki (ograniczenie korozji chlorowej związanej ze spalaniem biomasy),
- dozowania kaolinu lub haloizytu (podwyższenie temperatury mięknięcia popiołu).

Podawanie addytywów następować będzie za pomocą układów zamkniętych.

- odazotowania spalin metodą niekatalityczną SNCR. Odazotowanie będzie polegało na reakcji tlenków azotu z amoniakiem. Woda amoniakalna dostarczana będzie autocysternami i magazynowana w zbiorniku o pojemności 60 m^3. Ze zbiornika magazynowego reagent przekazywany będzie do mieszalnika gdzie następować będzie jego wymieszanie z wodą zdemineralizowaną, w celu osiągnięcia wymaganego stężenia. Roztwór amoniaku wtryskiwany będzie do kotła za pomocą lanc wtryskowych. Metoda ta umożliwi redukcję tlenków azotu na poziomie około 40-60%.

Kotły OP-150 (K8-K11) pracować będą w układzie kolektorowym gdzie wytworzona para z wszystkich kotłów doprowadzana będzie do wspólnego kolektora, z którego zasilany będzie turbozespół TG5. Kocioł K10 będzie pracował w układzie blokowym z turbozespołem TG6.

Obiegi wodno – parowe kotłów OP-150 (K8, K9 i K11) i kotła OP-120 (K10)

Woda kotłowa, ze zbiorników zasilających, będzie podawana przy pomocy pomp do podgrzewacza w drugim ciągu kotła, gdzie nastąpi jej podgrzanie do temperatury 260 °C. Podgrzana woda podana zostanie do walczaka dużego, w którym osiąga temperaturę nasycenia, tj. 290 °C przy ciśnieniu 7,49 MPa.

Z walczaka woda spływać będzie do dolnych komór ekranowych kotła, w których nagrzewa się i częściowo odparowuje. Mieszanka parowo-wodna będzie podawana do walczaka małego, gdzie nastąpi odseparowanie wody od pary. Woda i para spływać będą do walczaka dużego, woda dolnymi, para górnymi rurami komunikacyjnymi. Odseparowana para nasycona, przepływa rurami do trójstopniowego przegrzewacza pary, gdzie nastąpi jej przegrzanie osiągając parametry pozwalające na skierowanie jej do turbin i stacji redukcyjnych.

- 500 °C i 7,5 MPa dla kotłów K8, K9 i K11
- 500 °C i 7,6 MPa dla kotła K10

Para, po przejściu przez turbiny, ulegać będzie skropleniu w skraplaczach podturbinowych i jako woda zasilająca spływać będzie grawitacyjnie do zbiorników. Straty w obiegu wodno – parowym kotłów uzupełniane będą wodą zdemineralizowaną ze Stacji Uzdatniania Wody.

I.2.2. Elektrownia El. III wyposażona będzie w:

- 2 kotły pyłowe OP -380 (K12 i K13), opalane węglem kamiennym lub węglem kamiennym i biomasą w ilości do 10 % masy paliw, o mocy cieplnej dostarczanej w paliwie 334,6 MW_t każdy. Układ podawania paliwa do każdego kotła składać się będzie z 6-ciu młynów kulowo-misowych, z zasobnikami przykotłowymi i układem przenośników taśmowych i śrubowych. Powietrze do kotłów doprowadzone będzie indywidualnymi wentylatorami: po dwa dla każdego kotła. Spaliny z każdego kotła odpylane będą w elektrofiltrze o skuteczności 99 % i odprowadzane dwoma wentylatorami spalin do wspólnego komina E3. Kotły K12 i K13 zostaną wyłączone z eksploatacji po wyczerpaniu derogacji nie później niż z dniem 1 stycznia 2024r.

Popiół spod elektrofiltrów odbierany będzie za pomocą aparatów wydmuchowych i pneumatycznie transportowany do stacji wysyłkowej popiołu. Powstały żużel na mokro transportowany będzie do pompowni bagrowej i po zmieszaniu z pyłem, jako pulpa popiołowo żużlowa do MMOP „JELNIA".

Kotły OP-380 pracować będą w układzie blokowym wytwarzając energię elektryczną w układach kondensacyjnych oraz okresowo w układach ciepłowniczych.

Dane techniczne kotłów OP-380

TABELA 6

Nominalna wydajność	377,5 Mg_{pary}/h
Nominalna moc wyjściowa	304,5 MW_t
Nominalna moc cieplna doprowadzona w paliwie	334,6 MW_t
Temperatura wody zasilającej	220 °C

Temperatura pary	540 °C
Sprawność kotła	91,00 %
Temperatura powietrza podgrzanego	260 / 240 °C
Temperatura spalin na wylocie z kotła	150 °C
Wartość opałowa paliwa	19 500 kJ/kg
Zużycie paliwa	63,2 Mg/h

Obiegi wodno – parowe kotłów OP-380

Woda kotłowa podawana będzie pompą ze zbiorników zasilających do podgrzewacza, skąd podgrzana do 280 °C trafiać będzie do walczaka. W komorach ekranowych kotła (tworzących szczelne ściany kotła), woda będzie się nagrzewać i częściowo odparowywać. Mieszanka parowo-wodna dostawać się będzie do walczaka, gdzie w warunkach nasycenia (ciśnienie 14,8 MPa, temp. 338°C) następować będzie oddzielenie pary od wody na cyklonach i separatorach żaluzjowych. Oddzielona para kierowana będzie do trzystopniowego przegrzewacza pary świeżej, w którym para osiągać będzie temperatury po I° - 387 C, po II° - 423°C, po III° - 540°C przy ciśnieniu 13,5 MPa. Z III° przegrzewacza pary świeżej dwoma kolektorami para przechodzić będzie do części wysokoprężnej turbiny (WP). Po przejściu przez część WP turbiny, para o parametrach 2,6 MPa i 338°C wracać będzie do przegrzewacza międzystopniowego. Po przejściu przez III° przegrzewacza międzystopniowego para wtórna o parametrach 2,6 MPa i 540°C kierowana będzie dwoma kolektorami do części średnioprężnej turbiny.

Uzupełnienia strat wody w obiegu wodno – parowym kotłów odbywać się będzie wodą zdemineralizowaną przygotowaną w Stacji Uzdatniania Wody.

I.2.4. Urządzenia gospodarki paliwowo –surowcowej obejmować będą:
- układ nawęglania,
- układ przygotowania i podawania biomasy do współspalania,
- układ przygotowania biomasy dla kotła K10,
- układ paliwa rozpałkowego.

I.2.4.1. Układ nawęglania w skład którego wchodzić będą:
- 2 wywrotnice wagonowe beczkowe,
- suwnica bramowa do rozładunku drewna i podawania biomasy,
- skład węglowy Nr 1 – o pojemności ok.100 tys. Mg węgla ,
- skład węglowy Nr 3 – o pojemności ok. 70 tys. Mg węgla,

Składy węgla posiadać będą nawierzchnię szczelną zbrojoną betonową z obrzeżem wykonanym z kamienia łupanego. Węgiel będzie transportowany ze składowisk paliwa lub bezpośrednio spod wywrotnicy wagonowej układem taśmociągów umieszczonych w zabudowanej zamkniętej galerii nawęglania, poprzez system przesypów do zasobników węgla surowego przy poszczególnych kotłach. Po rozdrobnieniu i odseparowaniu grubszych cząstek w separatorze młyna, węgiel w postaci pyłu podawany będzie do palników w komorze paleniskowej każdego z kotłów.

I.2.4.2. Układ przygotowania i podawania biomasy do spalania i współspalania w skład którego wchodzić będą:

- skład biomasy nr 1 - o pojemności ok. 7 000 Mg ,
- skład biomasy nr 2 - o pojemności ok. 10 000 Mg do magazynowania i przygotowania biomasy do spalania,
- 2 zbiorniki magazynowe o pojemności 1 500 m^3 każdy, na biomasę leśną (ZBL) i biomasę agro (ZBA),
- 3 zbiorniki buforowe o pojemności 225 m^3 (ZB1), 500 m^3 (ZB2) i 300 m^3 (ZB3),
- zbiornik pyłu o pojemności 200 m^3 (ZB4),
- magazyn biomasy o kubaturze 9 720 m^3,
- urządzenia zrębkujące: rębak wstępny o wydajności 75 Mg/ h,
  rębak procesowy o wydajności 50 Mg/h,
- urządzenia dozujące.

Na składzie biomasy nr 1 gromadzona będzie biomasa drobna (np. trociny). Otwarty skład biomasy nr 1, otoczony będzie z trzech stron (od wschodu, północy i zachodu) budynkami technicznymi Elektrowni, wyposażony będzie w suwnicę bramową i stałą instalację zraszającą uruchamianą każdorazowo, w razie potrzeb w celu zabezpieczenia przed emisją niezorganizowaną.

Biomasą z placu składowego biomasy nr 1 zasilane będą kotły OP-380 K12 i K13. Rozdrobniona biomasa ładowana będzie za pomocą suwnicy bramowej a następnie dozowana będzie na przenośnik nawęglania i dalej wraz z węglem układem przenośników transportowana będzie do zasobników węgla surowego każdego z kotłów K12 i K13. Z zasobników przykotłowych mieszanka węgla i biomasy wprowadzana będzie do procesu spalania w kotłach.

Skład biomasy nr 2 zlokalizowany będzie w sąsiedztwie bramy wjazdowej nr 2, gdzie magazynowana będzie biomasa grubsza i pelety. Skład będzie wyposażony w instalację zraszającą (uruchamianą każdorazowo, w razie potrzeb w celu zabezpieczenia przed emisją niezorganizowaną pyłu).

Place magazynowe biomasy będą utwardzone z odprowadzeniem wód opadowych do kanalizacji burzowej i dalej do urządzeń oczyszczających ścieki deszczowo-przemysłowe.

Biomasa z placu nr 2, po odpowiednim rozdrobnieniu w rębaku i rozdrabniaczu słomy transportowana będzie pyłoszczelnym podajnikiem do kotła K11.

W celu zasilania kotła biomasowego OP-120 K10 eksploatowany będzie zespół urządzeń do rozładunku, przygotowania i podawania biomasy zgromadzonej na placu biomasy nr 2, w skład którego wchodzić będą:

- <u>linia transportu mechanicznego biomasy nieprzetworzonej do zbiorników magazynowych biomasy leśnej i agro</u>; Produkcja zrębków biomasy prowadzona będzie w dwóch rębakach: wstępnym i procesowym. Transport biomasy prowadzony będzie za pomocą przenośnika taśmowego. Linia przygotowania

biomasy objęta będzie siecią aspiracyjną nr 1, z której powietrze, po odpyleniu w cyklonofiltrze, odprowadzane będzie do atmosfery emitorem **E4**. Dodatkowo linia posiadać będzie połączenie z instalacją przygotowania biomasy dla przedpaleniska kotła K11. Rozdrobniona biomasa transportowana będzie do silosów magazynowych: biomasy leśnej (ZBL) i agro (ZBA), które objęte będą siecią aspiracyjna nr 2. Powietrze z sieci po odpyleniu w cyklonofiltrze odprowadzane będzie do atmosfery emitorem **E5**.

- linia transportu mechanicznego biomasy nieprzetworzonej agro do zbiornika ZBA;

Biomasa rolnicza w postaci słomy lub brykietu po rozładunku podawana będzie do dwóch rozdrabniaczy a następnie transportowana będzie poprzez układ transportu pneumatycznego wyposażony w cyklonofiltr do silosu magazynowego (ZBA). Linia objęta będzie siecią aspiracyjna nr 2, z której powietrze, po odpyleniu w cyklonofiltrze, odprowadzane będzie do atmosfery emitorem **E5**.

- linia rozładunku silosów magazynowych ZBL i ZBA oraz przygotowania biomasy dla potrzeb suszarni; Ze zbiorników biomasa wygarniana będzie za pomocą wygarniaczy ślimakowych, następnie układem przenośników podawana będzie do układu separacji nadgabarytu. Frakcja podsitowa (do 10 mm) transportowana będzie bezpośrednio do zbiornika buforowego ZB1 o pojemności 225 m^3, natomiast frakcja nadsitowa kierowana będzie do układu młynów precyzyjnych, gdzie następować będzie jej rozdrobnienie (do frakcji max. 10 mm) a następnie będzie zsypywana na podajnik transportujący biomasę spod przesiewacza i jednym strumieniem transportowana do zbiornika buforowego ZB1. Linia objęta będzie siecią aspiracyjną nr 3, z której powietrze, po odpyleniu w cyklonofiltrze, odprowadzane będzie do atmosfery emitorem **E6**.

- suszarnia powietrzno-parowa biomasy; Rozdrobniona biomasa suszona będzie w dwustopniowej suszarni powietrzno – parowej. Biopaliwo o wilgoci ok. 45% w I° suszarni zostaje osuszone ciepłym powietrzem do zawartości wilgoci ok. 38 %. Następnie biomasa kierowana będzie do II° suszenia do zamkniętej, ciśnieniowej oraz gazoszczelnej suszarni parowej gdzie następuje jej wysuszenie do zawartości wilgoci poniżej 10 %. Wysuszone paliwo transportowane będzie na system transportu biomasy do kotła. Nadmiar pary wygenerowanej w procesie suszenia (z odparowania wilgoci z biomasy) w suszarni parowej wykorzystany będzie jako para technologiczna do podgrzewania czynnika grzewczego (mieszanki glikol – woda) w I° suszenia.

- linie transportu pneumatycznego biomasy suchej do silosów buforowych; Biomasa po wysuszeniu układem transportu pneumatycznego kierowana będzie do zbiornika buforowego biomasy suchej ZB2. Linia objęta będzie siecią aspiracyjną nr 4, z której powietrze, po odpyleniu w cyklonofiltrze odprowadzane będzie do atmosfery emitorem **E7**. Następnie biomasa będzie transportowana rurociągiem do zbiornika buforowego ZB3. Ten odcinek linii przygotowania biomasy objęty będzie siecią aspiracyjna nr 5 z której powietrze, po odpyleniu w cyklonofiltrze, odprowadzane będzie do atmosfery emitorem **E8**.

- linia transportu mechanicznego biomasy przetworzonej; Gotowa biomasa w formie peletów rozładowywana będzie z samochodów do dwóch zadaszonych betonowych dołów rozładowczych o pojemności 100 m^3. Linia objęta będzie siecią aspiracyjną nr 6, z której powietrze, po odpyleniu w cyklonofiltrze, odprowadzane będzie do atmosfery emitorem **E9**. Stąd biomasa kierowana będzie na przesiewacz wibracyjny, a następnie za pomocą układu przenośników do zbiornika buforowego ZB3.

- układ przygotowania pyłu biomasowego; Biomasa ze zbiornika buforowego ZB3 podawana będzie do młynowni wyposażonej w pięć młynów młotkowych o wydajności 7 Mg/h każdy. Pył z młynów trafiać będzie do zbiornika pyłu ZB4. Układ objęty będzie siecią aspiracyjną nr 7, z której powietrze, po odpyleniu w cyklonofiltrze, odprowadzane będzie do atmosfery emitorem **E10**. Wytworzony pył biomasowy kierowany będzie do silosów dozujących przy kotle OP-120 K10 a następnie podawany jest do palników kotła.

I.2.4.3. Układ paliwa rozpałowego

Paliwem pomocniczym (rozpałowym) w instalacji będzie gaz ziemny, stosowany w kotłach pyłowych w czasie uruchamiania, odstawiania oraz w stanach awaryjnych do podtrzymania stabilnego spalania w kotłach OP-380, OP-150 i OP-120 (K8-K13) oraz w przedpalenisku kotła OP-150 (K11). Uruchomienie palnika opalanego gazem ziemnym następować będzie za pomocą zapalarki energetycznej.

I.2.5. Urządzenia gospodarki odpadami paleniskowymi

I.2.5.1. Zbiornik retencyjny popiołu

Spaliny opuszczające kotły będą odpylane w elektrofiltrach. Popiół z elektrofiltrów gromadzony będzie w zbiornikach pośrednich (dla El. III zbiorniki D i E; dla El. II: zbiorniki A, B i C). Zbiorniki C i D zostały wyposażone w moduł służący do załadunku popiołów lotnych na samochody i ich odbiór w postaci suchej. Moduł ten składać się będzie ze zbiornika retencyjnego, rękawa załadowczego wyposażonego w szczelne zamknięcie oraz filtru workowego. Powietrze ze zbiornika C i D oczyszczane będzie w filtrach tkaninowych i odprowadzane do atmosfery odpowiednio emitorami **E11 i E12**.

I.2.5.2. Układ hydroodpopielania

W skład instalacji obiegu hydroodpopielania wchodzić będą:

- szczelne rurociągi stalowe,
- pompownia bagrowa El. II (2 pompy o wydajności 500 m^3/h każda i dwie pompy kanałowe o wydajności 120 m^3/h każda),
- pompownia bagrowa El. III (1 pompa o wydajności 900 m^3/h, pompa o wydajności 500 m^3/h i 2 pompy kanałowe o wydajności 120 m^3/h każda),
- pompy wody zaporowej (2 pompy wirowe o wydajności 27 m^3/h każda); służące do zasilania w wodę dławic pomp bagrowych,
- pompa wody czystej (1 pompa o wydajności 900 m^3/h) służąca do uzupełniania obiegu,

- pompownia wody powrotnej (1 pompa o wydajności 900 m^3/h, 4 pompy o wydajności 450 m^3/h, 1 pompa kanałowa o wydajności 100 m^3/h) służy do przesyłu wody powrotnej z MMOP „JELNIA" do Elektrowni.

Odpady paleniskowe przeznaczone do magazynowania będą przesyłane transportem hydraulicznym do MMOP „JELNIA".
Woda do hydrotransportu krążyć będzie w obiegu zamkniętym i będzie uzupełniana wodą pochłodniczą, ściekami ze stacji uzdatniania wody oraz ściekami z odmulania i odsalania kotłów. Ponadto w miesiącach kwiecień – październik woda wykorzystywana będzie w razie potrzeb w celu zabezpieczenia przed emisją niezorganizowaną, do zasilania stałej instalacji zraszającej na wałach MMOP „JELNIA" oraz do zraszania wewnątrz kwater, z których będzie wybierany popiół do gospodarczego wykorzystania.

I.2.5.3. Miejsce Magazynowania Odpadów Paleniskowych (MMOP) „JELNIA" - nadziemna budowla hydrotechniczna położona na wydzielonym terenie (ok. 2,5 km od zakładu) powiązana technologicznie hydroodpopielaniem z instalacją.
W jej skład wchodzić będą:

- Kwatera Nr 1 - 3 ha (zrekultywowana),
- Kwatera Nr 2 - 5,6 ha,
- Kwatera Nr 3 - 2,1 ha,
- Kwatera Nr 4 (SE) -7,3 ha,
- Kwatera Nr 4 (NW) – 3,8 ha.

Łączna powierzchnia MMOP „Jelnia" 52 ha.
Parametry konstrukcyjne kwater MMOP „JELNIA"

- pojemność geometryczna kwater eksploatowanych – 1 205 tys. m^3
- średnia rzędna dna na poziomie warstwy odsączającej – 162,0 m n.p.m.
- średnia wysokość gromadzenia odpadów od dna kwater – 13,0 m
- docelowa rzędna gromadzenia odpadów – 182,0 m n.p.m.
- nachylenie skarp odwodnych – od 1:3 do 1:3,5
- nachylenie skarp odpowietrznych – od 1:3 do 1:2,5

Kwatery będą eksploatowane cyklicznie: kwatera po napełnieniu będzie osuszana, a po osuszeniu odpad będzie wybierany i przekazywany do gospodarczego wykorzystania. W tym czasie następowało będzie napełnianie następnej kwatery. W celu zachowania szczelności dna kwater określona została rzędna dna czaszy kwater na poziomie urabiania - 163,0 m n.p.m. co będzie gwarantowało utrzymanie nienaruszonej warstwy skolmatowanych odpadów paleniskowych o grubości minimum 5 m. Woda nadosadowa ujmowana przez studnie przelewowe odprowadzana będzie grawitacyjnie do dwóch zbiorników wyrównawczych celem sklarowania, a następnie kierowana do ponownego wykorzystania w układzie hydroodpopielania.

I.2.6. Urządzenia wytwarzania energii i ciepła

W Elektrowni II zainstalowane będą turbozespoły TG5 i TG6 służące do produkcji energii elektrycznej i ciepła. Turbozespół TG5 pracuje z kotłami OP-150 K8, K9 i K11. Turbozespół TG6 zasilany jest parą z kotła OP-120 K10.

W Elektrowni III turbiny pracować będą z kotłami OP-380 w układzie blokowym i służyć będą do produkcji energii elektrycznej: turbozespół TG7 pracuje z kotłem K12, a turbozespół TG8 z kotłem K13.

I.2.7. Urządzenia wyprowadzenia mocy

Układ elektryczny Elektrowni II i III składać się będzie z czterech generatorów z układem wyprowadzenia mocy, dwóch transformatorów 110/6 kV potrzeb własnych oraz układu rozdzielni 6 kV i 0,4 kV powiązanych z Krajowym Systemem Elektroenergetycznym przy pomocy napowietrznych linii energetycznych:

- 220 kV należącej do Polskich Sieci Elektroenergetycznych – Wschód S.A.
- 110 kV, należącej do Polskiej Grupy Energetycznej Dystrybucja S.A.

I.2.8. Urządzenia gospodarki wodnej

Woda dla potrzeb instalacji pobierana będzie z rzeki San za pomocą ujęcia zatokowego zlokalizowanego na lewym brzegu rzeki w km 30 + 100 rzeki. Ujęcie wody pełniące funkcje osadnika, składać będzie się z progu piętrząco-stabilizującego, ujęcia brzegowego, pompowni wody nad Sanem wyposażonej w 3 pompy o wydajności 15 000 m^3/h każda oraz o łącznej wydajności nie przekraczającej 30 000 m^3/h. Woda po schłodzeniu urządzeń Elektrowni kierowana będzie do zbiornika mieszankowego o pojemności 3 200 m^3. Uśrednione wody pochłodnicze odprowadzane będą kanałem zrzutowym, do rzeki San, poniżej zatokowego ujęcia wodnego. Część wód pochłodniczych, w zależności od potrzeb, będzie zużywana bezzwrotnie do zasilania stacji uzdatniania wody produkującej wodę do celów technologicznych tj. uzupełniania obiegów wodno- parowych siłowni El. II i El. III oraz uzupełniania układów ciepłowniczych i układu hydroodpopielania, a także kierowana będzie na zatokę ujęciową w okresach zimowych w celu przeciwdziałania zamarzaniu ujęcia kanałem recyrkulacji ocieplającej.

Pomocniczy obieg chłodzenia zasilany z głównego obiegu wody chłodzącej, służyć będzie do chłodzenia urządzeń pomocniczych turbin, kotłów i generatorów, takich jak łożyska, urządzenia oleju smarnego turbin i innych urządzeń, uszczelnień kotłów i innych. Woda pochłodnicza odprowadzana będzie do zbiornika mieszankowego, która w części wykorzystywana będzie dla potrzeb obiegów wodno – parowych i celów ciepłowniczych po wcześniejszym przygotowywaniu w Stacji Uzdatniania Wody (SUW) i Stacji Demineralizacji Wody (SDW). W SUW woda po procesie koagulacji i filtracji kierowana będzie do elektrodializy odwracalnej (EDR). Proces EDR zmniejszać będzie zasolenie wody o co najmniej 60 %. Woda z EDR kierowana będzie do SDW gdzie następować będzie całkowite usunięcie kationów i anionów z uzdatnianej wody, następnie magazynowana w dwóch zbiornikach o pojemności 500 m^3 każdy, a po oddaniu do eksploatacji trzeciego zbiornika w trzech zbiornikach o pojemności 500 m^3 każdy.

Demineralizacja do czerwca 2016r. prowadzona będzie na masach jonowymiennych, a w późniejszym okresie na trzech ciągach odwróconej osmozy i elektrodejonizacji (RO+EDI). Stacja uzdatniania wody wyposażona będzie w sześć jednopłaszczowych zbiorników do magazynowania kwasu solnego i ługu sodowego, umieszczonych w tacy przeciwrozlewczej połączonej z neutralizatorem. Rozładunek wszystkich substancji chemicznych wykorzystywanych w stacji odbywać się będzie w tacy przeciwrozlewczej połączonej z neutralizatorem.

Układ hydroodpopielania opisany w punkcie I.2.5.2

Obieg ciepłowniczy zasilany będzie wodą sieciową, która podgrzewana będzie w wymiennikach typu powierzchniowego. Wymienniki zasilane będą parą wylotową z turbiny TG5 lub parą z upustu turbiny parowej TG6. Wymienniki ciepłownicze podgrzewać będą wodę sieciową w procesie podgrzewu wody ciepłowniczej miast Stalowa Wola i Nisko, a także dla potrzeb odbiorców zewnętrznych oraz Elektrowni.

I.2.9. Urządzenia gospodarki ściekowej

Na terenie instalacji funkcjonować będzie system kanalizacji rozdzielczej składający się z:

- kanalizacji przemysłowo - deszczowej z urządzeniami oczyszczającymi, do których odprowadzane będą wody opadowe i roztopowe oraz ścieki przemysłowe. W skład urządzeń wchodzić będą:
  - komora wstępna z awaryjnym przelewem burzowym, (zasyfonowanym żelbetonowy zbiornik o wymiarach 12,0 m × 9,0 m × 3,45 m),
  - pompownia ścieków dopływających, nieoczyszczonych wyposażona w 4 pompy o wydajności 820 m^3/h każda,
  - zbiornik retencyjny - osadnik I° składający się z dwóch równoległych komór o pojemności czynnej 737 m^3 każda i wymiarach 45 m × 6 m × 2,73 m,
  - zbiornik magazynowy - osadnik II stopnia składający się z dwóch równoległych komór o pojemności czynnej 891 m^3 każda i wymiarach 40 m × 6 m × 3,3 m),
  - pompownia ścieków oczyszczonych - 4 pompy o wydajności 240 m^3/h każda,
  - koryta odprowadzające, substancje olejowe do studzienek magazynowania oleju.

  Oczyszczone ścieki przemysłowo - deszczowe kierowane będą do układu hydroodpopielania. Nadmiar ścieków, w przypadku wystąpienia opadów deszczu, kierowany będzie przez przelewy burzowe do rzeki Barcówki.
- kanału zrzutowego wód pochłodniczych do rzeki San; Woda pochłodnicza odprowadzana będzie do podziemnego zbiornika mieszankowego o pojemności 3200 m^3 (wymiary 57,05 × 19,5 × 3,09 m) gdzie następować będzie uśrednienie jej parametrów. Niewykorzystywana część wód pochłodniczych odprowadzana będzie kanałem zrzutowym do rzeki San poniżej zatoki ujęciowej. Poza wodami pochłodniczymi do kanału zrzutowego wprowadzane będą odsoliny z EDR i RO (tzw. koncentrat zrzutowy ze stacji uzdatniania wody). Całkowita długość kanału zrzutowego wynosi około 905 m. Na odcinku około 155 m od

zbiornika mieszankowego kanał stanowi urządzenie zamknięte o parametrach 2,7 × 2,8 m, a na pozostałym odcinku aż do ujścia to kanał otwarty. W części podziemnej kanału znajdować się będzie ujęcie wody tzw. „pompownia wody czystej", służącej w razie potrzeby, do uzupełniania układu hydroodpopielania. Do części otwartej odprowadzane będą ścieki zasolone z urządzeń EDR i RO. Z kanału odprowadzany będzie zrzut ocieplający wody do zatoki ujęciowej. W trasie kanału zrzutowego zainstalowana będzie zapora pływająca przeciwolejowa.

- układu hydroodpopielania stanowiącego obieg zamknięty, w którym straty uzupełniane będą zgodnie z punktem I.2.5.2.
- kanalizacji sanitarnej odprowadzającej ścieki do kanalizacji miejskiej.

I.2.10. Urządzenia gospodarki olejowej

TABELA 7

Lp.	Nazwa substancji	Oznakowanie zbiornika	Pojemność [m^3]	Usytuowanie zbiornika	Zabezpieczenia mające na celu ograniczenie emisji do środowiska
1.	Olej turbinowy	Olej turbinowy Nr1 205018	36,8	Zbiorniki naziemne zlokalizowane w sąsiedztwie budynku magazynu olejowego.	Zbiorniki umieszczone będą na wspólnej, betonowej tacy o poj. ok 330m^3, pod którą dodatkowo znajdować się będzie betonowy zbiornik podziemny 99 m^3
2.	Olej turbinowy	Olej turbinowy Nr 2 205019	36,8		
3.	Olej izolacyjny	Olej izolacyjny Nr 3 205020	36,8		
4.	Olej izolacyjny zużyty	Olej izolacyjny zużyty Nr 4 205021	20		
5.	Zużyty olej turbinowy i przekładniowy	Olej zużyty Nr 5 205022	20		
6.	Olej zużyty	Olej zużyty Nr 6 205023	20		

I.2.11. Rodzaje stosowanych paliw

TABELA 8

Grupa urządzeń	Nazwa źródeł	Typ paliwa		Parametry paliwa		
				Wartość opałowa	Zawartość siarki	Zawartość popiołu
El. II i El. III	Kotły	Paliwo podstawowe	Węgiel kamienny	~21 500 kJ/kg 20 000-24 000 kJ/kg	0,4 – 0,6 %	22 – 26 %
		Paliwo rozpałkowe	Gaz ziemny	> 34 000 kJ/Nm^3	40 mg/Nm^3	1,0 mg/Nm^3
		Paliwo dodatkowe/ podstawowe	Biomasa	4 000 – 18 000 kJ/kg	0,1 %	1,0 - 2,0 %

I.2.12. Kotły K 8- K 13 eksploatowane w instalacji wyposażone będą w urządzenia odpylające – elektrofiltry oraz w dysze OFA mające na celu ograniczenie emisji NO_x wymuszające właściwy rozdział masy powietrza podawanego do spalania.

I.2.13. Kocioł K10 od dnia 30 listopada 2015r. zostanie wyposażony w urządzenia ograniczające emisje NO_x metodą niekatalityczną SNCR z wykorzystaniem wody amoniakalnej (<25 % roztwór amoniaku).

II. Maksymalną dopuszczalną emisję w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji

II.1. Maksymalną dopuszczalną wielkość emisji gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza

II.1. Emisję gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza z instalacji

II.1.1. Maksymalną dopuszczalną wielkość emisji gazów i pyłów z kotłów dla różnych wariantów pracy emitora

TABELA 9 Do 31 grudnia 2015r.

Emitor	Źródło	Paliwo	Wielkości emisji odpowiadające dopuszczalnym standardom emisyjnym*		
			Pył	SO_2	NO_2
			mg/Nm^3	mg/Nm^3	mg/Nm^3
E2	Kocioł OP-150 K 8	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Kocioł OP-150 K 9	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Kocioł OP-120 K 10	Biomasa	100	800	400
	Kocioł OP-150 K 11	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Kocioł OP-150 K 11	Węgiel kamienny + 45 % biomasa	100	1261	534
	Dwa kotły OP-150 K8 i K9	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Dwa kotły OP-150 K11 i K8 lub K9	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Dwa kotły OP-150 K11 i K8 lub K9	Węgiel kamienny + biomasa**	100	1380,5	567
	Kocioł OP-120 i kocioł OP-150 K11	Węgiel kamienny + biomasa**	100	1047,8	472
	Kocioł OP-120 K10 i kocioł OP-150 K11	Węgiel kamienny + biomasa***	100	1176,3	507,5
	Kocioł OP-120 K10 i kocioł OP-150 K8 lub K9	Węgiel kamienny + biomasa***	100	1176,3	507,5
	Trzy kotły OP-150 K8, K9 i K11	Węgiel kamienny	100	1500	600

	Trzy kotły OP-150 K8, K9 i K11	Węgiel kamienny + biomasa**	100	1420,3	578
	Kocioł OP-120 K10 i dwa kotły OP-150 K8 i K9	Węgiel kamienny + biomasa***	100	1289,5	539,7
	Kocioł OP-120 K10 i dwa kotły OP-150 K11 i K8 lub K9	Węgiel kamienny + biomasa***	100	1289,5	539,7
	Kocioł OP-120 K10 i dwa kotły OP-150 K11 i K8 lub K9	Węgiel kamienny + biomasa**	100	1205,9	516,8
	Trzy kotły OP-150 K8, K9 i K11 i kocioł OP-120 K10	Węgiel kamienny + biomasa***	100	1344,0	555,4
	Trzy kotły OP-150 K8, K9 i K11 i kocioł OP-120 K10	Węgiel kamienny + biomasa**	100	1282,1	538,3
E3	Kocioł OP-380 K12	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Kocioł OP-380 K12	Węgiel kamienny + 10 % biomasa	100	1443,9	588
	Kocioł OP-380 K13	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Kocioł OP-380 K13	Węgiel kamienny + 10 % biomasa	100	1443,9	588

*dopuszczalna wielkość emisji dla paliw stałych wyrażona w mg/Nm^3 przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych w stanie suchym w temperaturze 273K i ciśnieniu 101,3 kPa gazu suchego
** 45% biomasy w kotle K 11
*** biomasa tylko w kotle K10

TABELA 10 Od 1 stycznia 2016r. do czasu wyczerpania derogacji nie później niż do 31 grudnia 2023r.

Emitor	**Źródło**	**Paliwo**	**Wielkości emisji odpowiadające dopuszczalnym standardom emisyjnym***		
			Pył	**SO_2**	**NO_2**
			mg/Nm^3	**mg/Nm^3**	**mg/Nm^3**
E2	Kocioł OP-150 K 9	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Kocioł OP-12 0 K 10	Biomasa	100	800	400
	Kocioł OP-150 K 11	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Kocioł OP-150 K 11	Węgiel kamienny + 45 % biomasa	100	1261	534
	Dwa kotły OP-150 K11 i K9	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Dwa kotły OP-150 K11 i K9	Węgiel kamienny + biomasa**	100	1380,5	567
	Kocioł OP-120 K10 i kocioł OP-150 K11	Węgiel kamienny + biomasa***	100	1188,7	511,1

	Kocioł OP-120 K10 i kocioł OP-150 K11	Węgiel kamienny + biomasa**	100	1047,8	472
	Kocioł OP-120 K10 i kocioł OP-150 K9	Węgiel kamienny + biomasa	100	1188,7	511,1
	Kocioł OP-120 K10 i dwa kotły OP-150 K11 i K9	Węgiel kamienny + biomasa**	100	1205,9	516,8
	Kocioł OP-120 K10 i dwa kotły OP-150 K11 i K9	Węgiel kamienny + biomasa***	100	1299,9	542,8
E3	Kocioł OP-380 K12	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Kocioł OP-380 K12	Węgiel kamienny + 10 % biomasa	100	1443,9	588
	Kocioł OP-380 K13	Węgiel kamienny	100	1500	600
	Kocioł OP-380 K13	Węgiel kamienny + 10 % biomasa	100	1443,9	588

*dopuszczalna wielkość emisji dla paliw stałych wyrażona w mg/Nm^3 przy zawartości 6 % tlenu w gazach odlotowych w stanie suchym w temperaturze 273K i ciśnieniu 101,3 kPa gazu suchego
** 45% biomasy w kotle K 11
*** biomasa tylko w kotle K10

TABELA 11 Po wyczerpaniu derogacji, nie później niż od 1 stycznia 2024r.

Źródło / Emitor	**Kocioł**	**Paliwo**	**Wielkości emisji odpowiadające dopuszczalnym standardom emisyjnym***		
			Pył	**SO_2**	**NO_2**
			mg/Nm^3	**mg/Nm^3**	**mg/Nm^3**
E2	OP-150 K 10	Biomasa	20	200	250

II.1.1.2. Pozostałe źródła

TABELA 12

Lp.	**Emitor**	**Źródło emisji**	**Substancja zanieczyszczająca**	**Dopuszczalna wielkość emisji [kg/h]**
1.	**E4**	sieć aspiracyjna nr 1	Pył ogółem, w tym Pył zawieszony PM 10 Pył zawieszony PM 2,5	0,008 0,008 0,004
2.	**E5**	sieć aspiracyjna nr 2	Pył ogółem, w tym Pył zawieszony PM 10 Pył zawieszony PM 2,5	0,006 0,006 0,003
3.	**E6**	sieć aspiracyjna nr 3	Pył ogółem, w tym Pył zawieszony PM 10 Pył zawieszony PM 2,5	0,016 0,016 0,008

4.	**E7**	sieć aspiracyjna nr 4	Pył ogółem, w tym Pył zawieszony PM 10 Pył zawieszony PM 2,5	0,096 0,096 0,048
5.	**E8**	sieć aspiracyjna nr 5	Pył ogółem, w tym Pył zawieszony PM 10 Pył zawieszony PM 2,5	0,18 0,18 0,09
6.	**E9**	sieć aspiracyjna nr 6	Pył ogółem, w tym Pył zawieszony PM 10 Pył zawieszony PM 2,5	0,072 0,072 0,036
7.	**E10**	sieć aspiracyjna nr 7	Pył ogółem, w tym Pył zawieszony PM 10 Pył zawieszony PM 2,5	0,156 0,156 0,078
8.	**E11**	Zbiornik retencyjny popiołu stacji „C"	Pył ogółem, w tym Pył zawieszony PM 10 Pył zawieszony PM 2,5	0,05 0,05 0,025
9.	**E12**	Zbiornik retencyjny popiołu stacji „D"	Pył ogółem, w tym Pył zawieszony PM 10 Pył zawieszony PM 2,5	0,05 0,05 0,025

II.1.2. Maksymalną dopuszczalną emisję roczną z instalacji

II.1.2.1. Do dnia 31 grudnia 2015r.

- dwutlenek azotu 4 704,515 Mg/rok,
  w tym od 1 listopada do 31 grudnia 2015r. 784,086 Mg/rok
- dwutlenek siarki 8 194,147 Mg/rok,
  w tym od 1 listopada do 31 grudnia 2015r. 1 365,691 Mg/rok
- pył ogółem 762,774 Mg/rok,
  w tym od 1 listopada do 31 grudnia 2015r. 127,129 Mg/rok
- pył zawieszony PM 10 721,048 Mg/rok,
  w tym od 1 listopada do 31 grudnia 2015r. 120,175 Mg/rok
- pył zawieszony PM 2,5 411,100 Mg/rok,
  w tym od 1 listopada do 31 grudnia 2015r. 68,517 Mg/rok.

II.1.2.2. Od 1 stycznia 2016r. do czasu wyczerpania derogacji nie później niż do 31 grudnia 2023r.

- dwutlenek azotu 4 704,515 Mg/rok,
- dwutlenek siarki 8 194,147 Mg/rok,
- pył ogółem 762,774 Mg/rok
- pył zawieszony PM 10 721,048 Mg/rok,
- pył zawieszony PM 2,5 411,100 Mg/rok

II.1.2.3. Po wyczerpaniu derogacji nie później niż od 1 stycznia 2024r.

- dwutlenek azotu 301,3 Mg/rok,
- dwutlenek siarki 376,7 Mg/rok,
- pył ogółem 34.1 Mg/rok,
- pył zawieszony PM 10 34.1 Mg/rok,
- pył zawieszony PM 2,5 17,1 Mg/rok

II.1.3. Nie ustalam dopuszczalnej ilości wprowadzanego do powietrza tlenku węgla.

II.1.4. Czas normalnej pracy emitorów instalacji energetycznego spalania paliw będzie wynosił 8760 h/rok z tym, że poszczególne kotły będą pracować przez:

TABELA 13

Okres pracy	Emitor/kocioł		Paliwo	Czas pracy [h/rok]
Do 31 grudnia 2015r.	E2	OP-150 K8	Węgiel kamienny	2 300
		OP-150 K9	Węgiel kamienny	2 300
		OP-120 K10	Biomasa	8 040
		OP-150 K11	Węgiel kamienny + 45% biomasa/ węgiel kamienny	2 400
	E3	OP-380 K12	Węgiel kamienny + 10% biomasa/ węgiel kamienny	5 000
		OP-380 K13	Węgiel kamienny + 10% biomasa/ węgiel kamienny	5 000
Od 1 stycznia 2016r. do czasu wyczerpania derogacji nie później niż do 31 grudnia 2023r.	E2	OP-150 K9	Węgiel kamienny	3 500
		OP-120 K10	Biomasa	8 040
		OP-150 K11	Węgiel kamienny + 45% biomasa/ węgiel kamienny	3 500
	E3	OP-380 K12	Węgiel kamienny + 10% biomasa/ węgiel kamienny	5 000
		OP-380 K13	Węgiel kamienny + 10% biomasa/ węgiel kamienny	5 000
Od dnia wyczerpania derogacji nie później niż od1 stycznia 2024r.	E2	OP-120 K10	Biomasa	8 760

TABELA 14

Emitor	Źródło	Czas pracy [h/rok]
E4	Sieć aspiracyjna nr 1	7600
E5	Sieć aspiracyjna nr 2	7600
E6	Sieć aspiracyjna nr 3	7600
E7	Sieć aspiracyjna nr 4	7600
E8	Sieć aspiracyjna nr 5	7600
E9	Sieć aspiracyjna nr 6	7600
E10	Sieć aspiracyjna nr 7	7600
E11	Zbiornik retencyjny popiołu stacji „C”	100
E12	Zbiornik retencyjny popiołu stacji „D”	350

II.1.4.1. Kotły OP 150 K8, K9 i K11 mogą pracować zamiennie, przy czym łączny czas pracy kotłów w roku nie może przekroczyć 7 000 godzin.

II.1.4.2. Kotły OP 380 K12 i K13 mogą pracować zamiennie, przy czym łączny czas pracy kotłów w roku nie może przekroczyć 10 000 godzin.

II.2. Dopuszczalny poziom emisji hałasu do środowiska z instalacji

II.2.1. Ustalam dopuszczalną emisję, wyrażoną poprzez równoważny poziom dźwięku emitowanego na tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego przy ul. Energetyków położone w kierunku południowo – wschodnim w stosunku do instalacji, w zależności od pory dnia w następujący sposób:
– w godzinach od 6.00 do 22.00 - 55 dB(A),
– w godzinach od 22.00 do 6.00 - 45 dB(A).

II.3. Dopuszczalne rodzaje i ilości oraz podstawowy skład chemiczny i właściwości wytwarzanych odpadów

II.3.1. Innych niż niebezpieczne

TABELA 15

Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość [Mg/rok]	Źródło powstania	Podstawowy skład chemiczny i właściwości odpadów
10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04*)	85 000,0	Odpady powstawać będą w procesie energetycznego spalania węgla i biomasy (w tym biomasy odpadowej) w kotłach, wydzielane w odżużlaczach, które nie zostały skierowane do hydrotransportu.	Żużel o składzie: SiO_2, $CaCO_3$, CaO, MgO, Na_2O, Cl. Odpad stały, bez zapachu, niepalny, nie rozpuszcza się w wodzie, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.
10 01 02	Popioły lotne z węgla	140 000,0	Odpady powstawać będą w procesie energetycznego spalania węgla w kotłach, wydzielane na sucho w elektrofiltrach	Popiół o składzie SiO_2, CaO, MgO, SO_3, P_2O_5, Na_2O, Cl. Odpad stały, sypki, bez zapachu, niepalny, nie rozpuszcza się w wodzie i nie wykazuje właściwości niebezp.
10 01 03	Popioły lotne z torfu lub drewna niepoddanego obróbce chemicznej	12 000,0	Odpady powstawać będą w procesie energetycznego spalania biomasy (w tym biomasy odpadowej) w kotle K10, wydzielane na sucho w elektrofiltrze	Popiół lotny o składzie: SiO_2, Fe_2O_3, Al_2O_3, Mn_3O_4, TiO_2, CaO, MgO, SO_3, P_2O_5, Na_2O, K_2O, BaO, SrO. Odpad stały, sypki, bez zapachu, niepalny, nie rozpuszcza się w wodzie i nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.
10 01 15	Popioły paleniskowe. żużle i pyły z kotłów ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 14	5 000,0	Odpady powstawać będą w procesie energetycznego spalania węgla i biomasy (w tym biomasy odpadowej) w kotłach, wydzielane na sucho w elektrofiltrach	Popiół ze współspalania węgla i biomasy o składzie: SiO_2, CaO, MgO, P_2O_5, Na_2O, Cl, Fe_2O_3, Al_2O_3, Mn_3O_4, TiO_2, MgO, SO_3, K_2O, BaO, SrO. Odpad stały, sypki, bez zapachu, niepalny, nie rozpuszcza się w wodzie i nie posiada właściwości niebezpiecznych.
10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych	170 000	Odpady powstawać będą w procesie energetycznego spalania paliw (w tym biomasy odpadowej) w kotłach. Odpady wydzielane elektrofiltrach i w odżużlaczach i następnie mieszane	Mieszanki popiołowo-żużlowych składać się będą z: glinokrzemianów (Al_2O_3+SiO_2), SiO_2, Al_2O_3, CaO, Fe_2O, MgO, TiO, K_2O. Odpad na miejsce magazynowania transportowany będzie w formie ciekłej w postaci pulpy i następnie suszony

			ze sobą i z wodą tworzyć będą pulpę popiołowo-żużlowej.	w kwaterze miejsca magazynowania. Odpad bez zapachu, niepalny, nie posiada właściwości niebezpiecznych.
10 01 81	Mikrosfery z popiołów lotnych	10 000,0	Odpady powstawać będą w zbiornikach wyrównawczych, do których odprowadzana będzie grawitacyjnie woda nadosadowa z osadników w MMOP „Jelnia"	Najlżejsza frakcja ziarnowa odpadów paleniskowych wydzielająca się z popiołów lotnych (w tym z biomasy odpadowej). Skład chemiczny zbliżony jest do składu popiołu lotnego. Odpad stały, sypki, bez zapachu, niepalny i nie posiada właściwości niebezpiecznych.
19 09 02	Osady z klarowania wody	160	Osady powstawać będą: - w Stacji Uzdatniania Wody w procesach uzdatniania w akcelatorach - w urządzeniach oczyszczających wody przemysłowo – deszczowe.	Osady zawierać będą zanieczyszczenia w postaci piasku, frakcje pyłu pochodzącego z instalacji przygotowania biomasy i innych drobnych frakcji zanieczyszczeń organicznych i nieorganicznych. Odpad stały, nierozpuszczalny w wodzie, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.
19 09 05	Nasycone lub zużyte żywice jonowymienne	80,0	Odpady powstawać będą w wyniku wymiany mas jonitowych stosowanych w procesie demineralizacji wody w Stacji Uzdatniania Wody	Masy jonitowe to polimery organiczne, do których w trakcie polimeryzacji (styrenu, formaldehydu, kopolimeru styrenu z dwuwinylobenzenem) wprowadzono grupy jonowymienne: grupę kwasową H+ lub grupę zasadową OH-).Odpad stały, nierozpuszczalny w wodzie, o strukturze porowatej, dużej powierzchni aktywnej, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.
19 09 06	Roztwory i szlamy z regeneracji wymienników jonitowych	1,0	Odpady powstawać będą w procesie regeneracji mas jonitowych stosowanych w procesie demineralizacji wody	Jest to roztwór powstały w neutralizatorze po zmieszaniu poregeneracyjnych roztworów HCl i NaOH z mas jonitowych. W składzie znajduje się

			w Stacji Uzdatniania Wody	wodny roztwór NaCl wraz z zawiesinami wypłukanymi z mas jonitowych. Odpad w postaci płynnej, nierozpuszczalny w wodzie, nie wykazuje właściwości niebezpiecznych.
	RAZEM	**422 241,0**		

II.3.2. Niebezpiecznych

TABELA 16

Kod odpadu	**Rodzaj odpadu**	**Ilość [Mg/rok]**	**Źródło powstania**	**Podstawowy skład chemiczny i właściwości odpadów**
13 02 05*	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe nie zawierające związków chlorowcoorganicznych	50,0	Odpady powstawać będą podczas wymiany olejów w turbinach, silnikach i innych urządzeniach	Zużyte oleje zawierać będą wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne i nasycone, dodatki uszlachetniające: związki S, P, N, Cl, metale ciężkie), a także produkty zużywania się elementów pracujących urządzeń lub niepełnego spalania (cząstki sadzy, nagaru, związki ołowiu).-Odpad płynny, o charakterystycznym zapachu węglowodorów, palny, posiada właściwości drażniące i szkodliwe.
13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	5,0	Odpady pochodzą z wymiany olejów w turbinach, silnikach i innych urządzeniach	Oleje odpadowe maszynowe stanowić będą mieszaninę olejów bazowych - węglowodory aromatyczne i alifatyczne oraz różnych zanieczyszczeń w postaci cząstek pyłu lub metali (żelaza, aluminium, miedzi, cyny), produktów zużywania się elementów silnika lub niepełnego spalania (cząstki sadzy, nagaru, związki ołowiu) oraz zanieczyszczenia w postaci związków fosforu, siarki, wapnia, cynku i baru.

				Odpad płynny, o charakterystycznym zapachu węglowodorów, palny, posiada właściwości drażniące i szkodliwe.
13 03 07*	Mineralne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła nie zawierające związków chlorowcoorganiczny ch	5,0	Odpady pochodzić będą z wymiany olejów w transformatorach i innych urządzeniach	Zużyte mineralne oleje transformatorowe, kondensatorowe i oleje ze sprężarek zawierające zanieczyszczenia w postaci dodatków uszlachetniających oleje i produkty ich rozkładu głównie związki fosforu, siarki i arsenu oraz produkty polimeryzacji węglowodorów. Odpad płynny, palny, nierozpuszczalny w wodzie, o charakterystycznym zapachu węglowodorów, posiada właściwości drażniące i szkodliwe.
13 08 99*	Inne niewymienione odpady	1,0	Odpady powstające w związku z eksploatacją instalacji olejowej	Głównie będą to odpady substancji olejowych, mieszaniny wodno-olejowe, przeterminowane, stare, przepracowane oleje składające się z węglowodoró- wielocząsteczkowe, alifatyczne, aromatyczne. Odpad płynny, palny, o charakterystycznym zapachu, nierozpuszczalny w wodzie. Może wykazywać właściwości drażniące, lub szkodliwe.
	RAZEM	**61,0**		

II.4. Dopuszczalną wielkość emisji ścieków z instalacji

II.4.1. Ścieki deszczowo-przemysłowe

II.4.1.1. Ilość ścieków deszczowo-przemysłowych wprowadzanych w okresie deszczowym do wód rzeki Barcówki w km 0+400 nie może przekraczać:

$Q_{śr\,d}$ = 467 m^3/d

Q_{max} = 0,35 m^3/s w tym 0,0072 m^3/s ścieków przemysłowych

II.4.1.2. Odczyn i stężenia zanieczyszczeń w ściekach deszczowo-przemysłowych wprowadzanych w okresie deszczowym do wód rzeki Barcówki w km 0+400 nie mogą przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości :

- pH - 6,5 ÷ 9,0
-ChZTCr (mgO_2/l) - 125
-zawiesiny ogólne (mg/l) - 35
- węglowodory ropopochodne (mg/l) - 15

II.4.2. Wody pochłodnicze i ścieki ze stacji uzdatniania wody

II.4.2.1. Ilość wód pochłodniczych i ścieków ze stacji uzdatniania wody wprowadzanych kanałem zrzutowym do wód rzeki San w km 29+800 nie może przekraczać:

Q_{maxh} = 53 000 m^3/h
$Q_{śrd}$ = 984 100 m^3/d
Q_{max} = 359 200 000 m^3/rok

II.4.2.2. Odczyn, temperatura i stężenia zanieczyszczeń w wodach pochłodniczych wraz ze ściekami ze stacji uzdatniania wody wprowadzanych kanałem zrzutowym do wód rzeki San w km 29+800 nie mogą przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości

- pH - 6,5 ÷ 8,5
- temperatura (°C) - 35
- chlorki (mgCl/l) - 140
- siarczany ($mgSO_4/l$) - 330

II.4.2.3. Ilość wód pochłodniczych wprowadzanych do wód rzeki San w km 30+200 jako tzw. zrzut ocieplający nie może przekraczać:

Q_{maxh} = 850 m^3/h
$Q_{śrd}$ = 20 000 m^3/d
Q_{max} = 5 000 000 m^3/rok

II.4.2.4. Odczyn, temperatura i stężenia zanieczyszczeń w wodach pochłodniczych wprowadzanych do wód rzeki San w km 30+200 jako tzw. zrzut ocieplający nie mogą przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości

- pH - 6,5 ÷ 8,5
- temperatura (°C) - 35
- chlorki (mgCl/l) - 140
- siarczany ($mgSO_4/l$) - 330

II.4.3. Wody filtracyjne z MMOP„Jelnia"

II.4.3.1. Ilość wód filtracyjnych z MMOP wprowadzanych wylotem rowu opaskowego zbierającego wody filtracyjne (drenażowe) od strony południowej, zachodniej i północnej do wód potoku Jelonek w km 2+350 – punkt **A** nie może przekraczać:

Q_{maxh} = 37,8 m^3/h

$Q_{śrd}$ = 800 m^3/d

Q_{max} = 292 000 m^3/rok

II.4.3.2. Ilość wód filtracyjnych z MMOP wprowadzanych wylotem rowu opaskowego zbierającego wody filtracyjne (drenażowe) od strony wschodniej i południowo-wschodniej do potoku Jelonek w km 2+750 – punkt **B** nie może przekraczać:

Q_{maxh} = 12,6 m^3/h

$Q_{śrd}$ = 250 m^3/d

Q_{max} = 91 250 m^3/rok

II.4.3.3. Odczyn i stężenia zanieczyszczeń w wodach filtracyjnych z MMOP wprowadzanych wylotem rowu opaskowego zbierającego wody filtracyjne (drenażowe) od strony południowej, zachodniej i północnej do wód potoku Jelonek w km 2+350 – punkt **A** nie mogą przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości:

- odczyn pH - 6,5 ÷ 9,0
- zawiesiny ogólne (mg/l) - 35
- ChZTCr (mgO_2/l) - 125
- chlorki (mgCl/l) - 300
- siarczany($mgSO_4$/l) - 500
- cynk (mgZn/l) - 2
- chrom ogólny (mgCr/l) - 0,5
- miedź (mgCu/l) - 0,5
- żelazo ogólne (mgFe/l – 10

II.4.3.4. Odczyn i stężenia zanieczyszczeń w wodach filtracyjnych z MMOP wprowadzanych wylotem rowu opaskowego zbierającego wody filtracyjne (drenażowe) od strony wschodniej i południowo-wschodniej do potoku Jelonek w km 2+750 – punkt **B** nie mogą przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości:

- odczyn pH - 6,5 ÷ 9,0
- zawiesiny ogólne (mg/l) - 35
- ChZTCr (mgO_2/l) - 125
- chlorki (mgCl/l) - 300
- siarczany ($mgSO_4$/l) - 500
- cynk (mgZn/l) - 2
- chrom ogólny (mgCr/l) - 0,5
- miedź (mgCu/l) - 0,5
- żelazo ogólne (mgFe/l) – 10

III. Maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych oraz warunki lub parametry charakteryzujące pracę instalacji określające moment zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączania instalacji

III.1. W zakresie gospodarowania odpadami, emisji ścieków zgodnie z warunkami normalnej pracy instalacji określonymi w punkcie II decyzji.

III.2. Warunki odbiegające od normalnych stanowić będzie rozruch kotłów (od uruchomienia do osiągnięcia mocy znamionowej) i wyłączanie kotłów (od chwili rozpoczęcia procedury odstawienia do wyłączenia).

III.3. Rozruch kotłów prowadzony będzie z wykorzystaniem przykotłowej instalacji rozpałowej. Jako paliwo rozpałkowe dla kotłów opalanych węglem i biomasą wykorzystywany jest gaz ziemny.

III.4. Ustalam maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się warunków odbiegających od normalnych, nie więcej niż:
- kotły El.II (OP-150 i OP-120) - 500 h/rok
- kotły El.III (OP-380) – 2700 h/rok.

III.5. Parametry charakteryzujące pracę instalacji określające moment zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączania instalacji

TABELA17

Wartości parametrów operacyjnych lub specyficzne procesy świadczące o zakończeniu okresu rozruchu kotłów	**Wartości parametrów operacyjnych lub specyficzne procesy świadczące o rozpoczęciu początku okresu wyłączenia kotłów**
Kotły parowe OP-150	
Pracują wentylatory ciągu i:	Pracują wentylatory ciągu i:
Średnia wydajność godzinowa kotła > wydajność min. dla kotła	Średnia wydajność godzinowa kotła < wydajność min. dla kotła
Średnia godzinowa temperatura spalin > temperatury progowej Tp	Średnia godzinowa temperatura spalin < temperatury progowej Tp
Średnia godzinowa zawartość tlenu w spalinach [%] < wartości progowej	Średnia godzinowa zawartość tlenu w spalinach [%] > wartości progowej
Kocioł OP-120	
Pracują wentylatory ciągu i:	Pracują wentylatory ciągu i:
Średnia wydajność godzinowa kotła > wydajność min. dla kotła	Średnia wydajność godzinowa kotła < wydajność min. dla kotła
Średnia godzinowa temperatura spalin > temperatury progowej Tp	Średnia godzinowa temperatura spalin < temperatury progowej Tp

Średnia godzinowa zawartość tlenu w spalinach [%] < wartości progowej	Średnia godzinowa zawartość tlenu w spalinach [%] > wartości progowej
Kotły parowe OP-380	
Pracują wentylatory ciągu i:	Pracują wentylatory ciągu i:
Średnia wydajność godzinowa kotła > wydajność min. dla kotła	Średnia wydajność godzinowa kotła < wydajność min. dla kotła
Średnia godzinowa temperatura spalin > temperatury progowej Tp	Średnia godzinowa temperatura spalin < temperatury progowej Tp
Średnia godzinowa zawartość tlenu w spalinach [%] < wartości progowej	Średnia godzinowa zawartość tlenu w spalinach [%] > wartości progowej

Koniec okresu rozruchu lub początek okresu wyłączenia danego kotła następuje po spełnieniu łącznie dwóch warunków w odpowiedniej kolumnie tabeli.

IV. Warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii i wymagane działania, w tym środki techniczne mające na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji

IV.1. Warunki wprowadzania gazów i pyłów do powietrza

IV.1.1. Miejsca i sposób wprowadzania gazów i pyłów do powietrza

TABELA18

Emitor	Współrzędne geograficzne emitora	Wysokość [m]	Średnica [m]	Prędkość spalin u wylotu [m/s]	Temp. spalin [K]
E 2	N 50°33'13.03" E 22°4'45.79"	102	6,0	1×OP-150 – 3,12 2×OP-150 – 6,24 3×OP-150 – 9,36 1×OP-120 – 2,68 1×OP-150+1×OP-120 – 5,80 2×OP-150+1×OP-120 – 8,92 3×OP-150+1×OP-120 – 12,04	433
E 3	N 50°33'15.16" E 22°4'43.15"	120	5,9	1×OP-380 – 8,5 2×OP-380 – 17,0	423
E 4	N 50°33'24,7" E 22°4'44,2"	3,0	0,8	0,2	otoczenia
E 5	N 50°33'22,2" E 22°4'46,2"	4,0	0,8	0,17	otoczenia
E 6	N 50°33'21,9 E 22°4'48,1"	4,0	0,4	1,8	otoczenia
E 7	N 50°33'20,5" E 22°4'45,6"	22,0	d_z = 0,67	poziomy	333
E 8	N 50°33'16.2" E 22°4'48.89"	24,0	0,6	poziomy	otoczenia

E 9	N 50°33'16,4" E 22°4'46,7"	5,0	$d_z = 0,46$	poziomy	otoczenia
E10	N 50°33'15.2" E 22°4'48,0"	28,0	$d_z = 3,6$	poziomy	343
E11	N 50°33'11.69" E 22°4'42.28"	22,0	$0,3 \times 0,5$	poziomy	353
E12	N 50°33'15.42" E 22°4'42.28"	22,0	$0,3 \times 0,5$	poziomy	353

IV.1.2. Sposób odprowadzania zanieczyszczeń.

IV.1.2.1. Spaliny z kotłów OP-150 i OP 120 odprowadzane będą po odpyleniu w elektrofiltrach, do atmosfery jednym wspólnym emitorem **E2**.

IV.1.2.2. Spaliny z kotłów węglowych OP-380 odprowadzane będą do powietrza jednym wspólnym emitorem **E3** po odpyleniu w elektrofiltrach.

IV.1.2.3. Kotły wyposażone będą w dysze OFA wymuszające właściwy rozdział masy powietrza podawanego do spalania.

IV.1.2.4. Ciąg spalin z kotłów OP-150 i OP-120 wymuszony będzie pracą czterech dwubiegowych wentylatorów wyciągowych, zainstalowanych po jednym przy każdym kotle.

IV.1.2.5. Ciąg spalin z kotłów OP-380 wymuszony będzie pracą czterech dwubiegowych wentylatorów wyciągowych, zainstalowanych po dwa przy każdym kotle.

IV.1.3. Podstawowe dane elektrofiltrów kotłów OP-150 i OP- 120

TABELA 19

Numer kotła	Typ elektrofiltrów trzystrefowych	Skuteczność minimalna [%]
K8	HKE31/800/3x4,0x11,6/350	99
K9	HKE31/800/3x4,0x11,6/350	99
K10	HKE31/800/3x4,0x11,6/350	99
K11	HKE31/800/3x4,0x11,6/350	99

IV.1.4. Podstawowe dane elektrofiltrów kotłów OP-380

TABELA 20

Numer kotła	Typ elektrofiltrów trzystrefowych	Skuteczność minimalna [%]
K12	H2x139,2/3x3/11,6/400G	99
K13	HKE2x30-1900/4x3,5x11,6/400	99

IV.1.5. Kocioł K10 wyposażony będzie w urządzenia odazotowania spalin metodą niekatalityczną SNCR umożliwiająca redukcję tlenków azotu o 40-60%.

IV.1.6. Kotły opalane będą węglem kamiennym oraz biomasą :
- w dwóch kotłach OP-150 (K8, K9) spalany będzie tylko węgiel,
- w jednym kotle OP-150 (K11) spalany będzie węgiel lub współspalana w przedpalenisku będzie biomasa w ilości 45% masy paliwa,
- w kotle OP-120 (K10) biomasa będzie stanowić 100% masy paliwa,
- w dwóch kotłach OP-380 będzie spalany węgiel lub współspalana biomasa w ilości do 10 % masy paliwa.

IV.2. Warunki emisji hałasu do środowiska oraz środki techniczne mające na celu ograniczenie emisji hałasu

TABELA 21

Lp.	Symbol	Typ źródła	Nazwa źródła hałasu (lokalizacja)	Maksymalny czas pracy źródła w ciągu doby [h]	
				pora dzienna	pora nocna
1.	**B1**	budynek	Budynek maszynowni Elektrowni III	16	8
2.	**B2**	budynek	Budynek maszynowni Elektrowni II	16	8
3.	**B3**	budynek	Budynek kotłowni Elektrowni III	16	8
4.	**B4**	budynek	Budynek kotłowni Elektrowni II	16	8
5.	**B5**	budynek	Galeria nawęglania Elektrowni III	16	4
6.	**B6**	budynek	Galeria nawęglania Elektrowni II	16	4
7.	**B7/1-2**	budynek	Budynki przesypowe	12	4
8.	**B8/1-2**	budynek	Wywrotnica wagonowa	12	-
9.	**B9**	budynek	Sprężarkownia	16	8
10.	**B11**	budynek	Budynek wody chłodzącej nad Sanem	16	8
11.	**B12**	budynek	Pompownia wody czystej	16	8
12.	**B13**	budynek	Pompownia bagrowa Elektrowni III	16	8
13.	**B14**	budynek	Pompownia bagrowa Elektrowni II	16	8

14.	**B15**	budynek	Budynek suszarni parowej	16	8
15.	**Z1/1÷4**	punktowe	Wentylatory spalin Elektrowni III (4 szt.)	16	8
16.	**Z2/1÷4**	punktowe	Wentylatory spalin Elektrowni II (4 szt.)	16	8
17.	**Z3/1÷2**	punktowe	Transformatory Elektrowni III (2 szt.)	16	8
18.	**Z4/1÷2**	punktowe	Transformatory Elektrowni II (2 szt.)	16	8
19.	**Z5/1÷4**	punktowe	Czerpnie zewnętrzne do wentylatorów powietrza Elektrowni III (4 szt.)	16	8
20.	**Z6/1÷8**	punktowe	Czerpnie zewnętrzne do wentylatorów powietrza Elektrowni II (8 szt.)	16	8
21.	**Z7**	punktowe	Suwnica na placu biomasy nr 1	8	-
22.	**Z8/1-2**	punktowe	Rębaki na placu biomasy nr 2	10	4
23.	**Z9**	punktowe	Ładowarko - zwałowarka na składzie węgla	8	
24.	**Z10**	punktowe	Zestaw rębaków (przygotowanie biomasy)	10	4
25.	**Z11**	punktowe	Wentylator suszarni biomasy	16	8

IV.2.1. Źródła hałasu uruchamiane będą wyłącznie w niezbędnych okresach w trakcie prowadzenia procesów.

IV.2.2. Prowadzona będzie kontrola stanu technicznego i konserwacja zapewniająca dotrzymanie dopuszczalnego poziomu emisji hałasu do środowiska z instalacji.

IV.3. Warunki gospodarowania wytwarzanymi odpadami

IV.3.1. Sposób gospodarowania wytwarzanymi odpadami

IV.3.1.1. Sposób gospodarowania wytwarzanymi odpadami innymi niż niebezpieczne:

TABELA 22

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu innego niż niebezpieczny	Sposób gospodarowania odpadami
1.	**10 01 01**	Żużle, popioły paleniskowe i pyły kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04*)	Odpady wykorzystywane będą we własnej instalacji w procesie R5 lub przekazywane będą uprawnionym podmiotom do odzysku.
2.	**10 01 02**	Popioły lotne z węgla	Odpady przekazywane będą uprawnionym podmiotom do odzysku .

3.	**10 01 03**	Popioły lotne z torfu lub drewna niepoddanego obróbce chemicznej	Odpady przekazywane będą uprawnionym podmiotom do odzysku.
4.	**10 01 15**	Popioły paleniskowe. żużle i pyły z kotłów ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 14	Odpady przekazywane będą uprawnionym podmiotom do odzysku
5.	**10 01 80**	Mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych	Odpady wykorzystywane będą we własnej instalacji w procesie R5 lub przekazywane będą uprawnionym podmiotom do odzysku.
6.	**10 01 81**	Mikrosfery z popiołów lotnych	Odpady przekazywane będą uprawnionym podmiotom do odzysku.
7.	**19 09 02**	Osady z klarowania wody	Odpady przekazywane będą uprawnionym podmiotom do odzysku lub wykorzystywane będą we własnej instalacji w procesie R10*
8.	**19 09 05**	Nasycone lub zużyte żywice jonowymienne	Odpady przekazywane będą uprawnionym podmiotom do odzysku lub w przypadku braku możliwości odzysku do unieszkodliwiania.
9.	**19 09 06**	Roztwory i szlamy z regeneracji wymienników jonitowych	Odpady przekazywane będą uprawnionym podmiotom do odzysku lub w przypadku braku możliwości odzysku do unieszkodliwiania.

* proces R10 może być stosowany po spełnieniu wszystkich warunków zawartych w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2015r. w sprawie procesu odzysku R10

IV.3.1.2. Sposób gospodarowania wytwarzanymi odpadami niebezpiecznymi:

TABELA 23

Lp.	**Kod odpadu**	**Rodzaj odpadów niebezpiecznych**	**Sposób gospodarowania odpadami**
1.	**13 02 05***	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe nie zawierające związków chlorowcoorganicznych	Odpady przekazywane będą uprawnionym podmiotom do odzysku lub w przypadku braku możliwości odzysku do unieszkodliwiania.
2.	**13 02 08***	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	Odpady przekazywane będą uprawnionym podmiotom do odzysku lub w przypadku braku możliwości odzysku do unieszkodliwiania.

3.	**13 03 07***	Mineralne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła nie zawierające związków chlorowcoorganicznych	Odpady przekazywane będą uprawnionym podmiotom do odzysku lub w przypadku braku możliwości odzysku do unieszkodliwiania.
4.	**13 08 99***	Inne niewymienione odpady	Odpady przekazywane będą uprawnionym podmiotom do odzysku lub w przypadku braku możliwości odzysku do unieszkodliwiania.

IV.3.2. Miejsce i sposób magazynowania wytworzonych odpadów

IV.3.2.1. Magazynowanie odpadów innych niż niebezpieczne:

TABELA 24

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu innego niż niebezpieczny	Sposoby i miejsca magazynowania odpadów
1.	**10 01 01**	Żużle, popioły paleniskowe i pyły kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04*)	Odpady magazynowane będą boksie na placu magazynowym odpadów.
2.	**10 01 02**	Popioły lotne z węgla	Odpady magazynowane będą 2 zbiornikach retencyjnych o pojemności 60 m^3 każdy zlokalizowanych przy stacji załadunku pyłu
3.	**10 01 03**	Popioły lotne z torfu lub drewna niepoddanego obróbce chemicznej	Odpady magazynowane będą w oznaczonym retencyjnym o pojemności 60 m^3 w stacji załadunku pyłu
4.	**10 01 15**	Popioły paleniskowe. żużle i pyły z kotłów ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 14	Odpady magazynowane będą w oznaczonych 2 zbiornikach retencyjnych o pojemności 60 m^3 każdy zlokalizowanych przy stacji załadunku pyłu
5.	**10 01 80**	Mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych	Odpady magazynowane będą w MMOP "Jelnia"
6.	**10 01 81**	Mikrosfery z popiołów lotnych	Odpady magazynowane będą w zbiorniku wyrównawczym w MMOP "Jelnia"
7.	**19 09 02**	Osady z klarowania wody	Odpady magazynowane będą: - w urządzeniach Stacji Uzdatniania Wody, - w osadnikach urządzeń oczyszczających ścieków deszczowo – przemysłowych

8.	**19 09 05**	Nasycone lub zużyte żywice jonowymienne	Odpady nie będą magazynowane
9.	**19 09 06**	Roztwory i szlamy z regeneracji wymienników jonitowych	Odpady magazynowane będą w neutralizatorze ścieków na terenie Stacji Demi

IV.3.2.2. Magazynowanie odpadów niebezpiecznych:

TABELA 25

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadów niebezpiecznego	Sposoby i miejsca magazynowania odpadów
1.	**13 02 05***	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe nie zawierające związków chlorowcoorganicznych	Selektywnie, w wydzielonych oznakowanych nazwą i kodem odpadu zbiornikach ustawionych w niecce betonowej, która stanowi dodatkowe zabezpieczenie, na terenie magazynu olejowego W miejscu magazynowania zabezpieczony będzie pojemnik z sorbentem.
2.	**13 02 08***	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	
3.	**13 03 07***	Mineralne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła nie zawierające związków chlorowcoorganicznych	
4.	**13 08 99***	Inne niewymienione odpady	Odpady magazynowane będą w magazynie olejowym, w szczelnych, zamykanych i oznaczonych nazwą i kodem odpadu zbiornikach, beczkach lub innych pojemnikach, wykonanych z materiałów trudnopalnych i odpornych na działanie olejów w nich zgromadzonych. Pojemniki ustawione będą w niecce betonowej, w miejscu wyposażonym w pojemnik z sorbentem.

IV.3.3. Wytwarzane odpady magazynowane będą w celu zebrania odpowiedniej ilości przed transportem do miejsc odzysku bądź unieszkodliwiania, w wyznaczonych, oznakowanych nazwą i kodem odpadu miejscach ustalonych w punkcie IV.3.2. decyzji, w sposób uniemożliwiający ich negatywne oddziaływanie na środowisko i zdrowie ludzi.

IV.3.4. Każdy rodzaj odpadów niebezpiecznych będzie magazynowany oddzielnie w odpowiednich pojemnikach, w zamkniętych pomieszczeniach, w sposób uniemożliwiający ich negatywne oddziaływanie na środowisko i zabezpieczający

przed oddziaływaniem czynników atmosferycznych oraz uniemożliwiający dostęp do nich osób nieupoważnionych. Wszystkie miejsca magazynowania odpadów niebezpiecznych będą posiadać utwardzoną nawierzchnię, oświetlenie, urządzenia i materiały gaśnicze oraz zapas sorbentów do likwidacji ewentualnych wycieków.

IV.3.5. Powierzchnie komunikacyjne przy obiektach i placach do przechowywania odpadów oraz drogi wewnętrzne będą utwardzone i utrzymywane w czystości.

IV.3.6. Prowadzona będzie ewidencja wytwarzanych odpadów.

IV.3.7. Wytworzone odpady będą przekazywane firmom prowadzącym działalność w zakresie gospodarowania odpadami, posiadającym wymagane prawem zezwolenia w celu odzysku lub unieszkodliwienia lub posiadaczom uprawnionym do odbioru odpadów bez zezwolenia.

IV.3.8. Usuwane odpady będą zabezpieczone przed przypadkowym ich rozproszeniem.

IV.3.9. Gospodarka odpadami będzie odbywać się zgodnie z wewnętrzną instrukcją postępowania z odpadami.

IV.3.10. Odpady transportowane będą transportem odbiorców odpadów posiadających wymagane prawem zezwolenia, z częstotliwością wynikającą z procesów technologicznych oraz wynikającą z zebrania odpowiedniej ilości tych odpadów do transportu.

IV.4. Warunki poboru wody i emisji ścieków z instalacji

IV.4.1. Woda do celów chłodniczych instalacji pobierana będzie z rzeki San w km 30+100 z ujęcia zatokowego na lewym brzegu rzeki, za pomocą pompowni nad Sanem.

IV.4.2. Ustalam dopuszczalną do poboru ilość wody:
$Q_{max/h} = 30\ 000\ m^3/h$
$Q_{śrd} = 480\ 000\ m^3/d$
$Q_{max/r} = 175\ 200\ 000\ m^3/rok$

IV.4.3. Przy poborze wody będzie zachowany przepływ nienaruszalny w rzece San wynoszący 24,6 m^3/s.

IV.4.4. Pobór wody dla potrzeb bytowych instalacji będzie następował od dostawcy zewnętrznego w ilości:
$Q_{śrd} = 280\ m^3/d$

IV.4.5. Wody deszczowo-przemysłowe z instalacji, po oczyszczeniu zawracane będą do obiegów o mniejszych wymaganiach technologicznych.

IV.4.6. W okresach intensywnych opadów deszczu wody deszczowo-przemysłowe poprzez przelew awaryjny, wprowadzane będą do wód rzeki Barcówki, wylotem kanalizacyjnym zlokalizowanym w km 0+400.

IV.4.7. Do kanalizacji deszczowej wprowadzane będą oprócz wód deszczowo-roztopowych z terenu instalacji także wody pochodzące z przelewów awaryjnych zbiorników magazynowych wody skoagulowanej, przefiltrowanej, odsolonej i zdemineralizowanej.

IV.4.8. Punkt graniczny instalacji w zakresie wprowadzania ścieków deszczowo-przemysłowych stanowi wylot kolektora **D-1** do rzeki Barcówki.

IV.4.9. Wody pochłodnicze z otwartego układu chłodzenia urządzeń energetycznych wraz ze ściekami ze stacji uzdatniania wody po procesie EDR i RO, wprowadzane będą wylotem **P-1** kanału zrzutowego do wód rzeki San w km 29+800. W okresach występowania wysokich stanów wód w rzece dopuszczalny jest pomiar w każdym miejscu od wylotu do miejsca korzystania z wód przez innych użytkowników.

IV.4.10. Z kanału zrzutowego wód pochłodniczych, w km 0 +350 m zlokalizowany będzie prawostronny wlot do kanału recyrkulacji ocieplającej zatokę ujęciową w okresie ujemnych temperatur powietrza.

IV.4.11. Wody pochłodnicze i ścieki ze stacji uzdatniania wody wprowadzane będą do wód rzeki San w km 30+200 jako tzw. zrzut ocieplający w okresach ujemnych temperatur powietrza, gdy powstaje lub utrzymuje się zjawisko zlodowacenia wód powierzchniowych w rzece San i w zatoce ujęciowej, wylotem kolektora **O-1** do rzeki San.

IV.4.12. Filtracja wód poprzez obwałowania kwater MMOP „JELNIA" będzie realizowana poprzez 197 wylotów drenażowych. Całość wód filtracyjnych przejmowana będzie przez rowy opaskowe otaczające teren MMOP „JELNIA" na całym obwodzie.

IV.4.13. Wody filtracyjne zbierane będą przez ciągi drenażowe a następnie wprowadzane do rowów opaskowych, które stanowią dopływy potoku Jelonek w dwóch punktach:
– punkt **A** – wody z rowu opaskowego otaczającego MMOP „JELNIA" od strony południowej, zachodniej i północnej wprowadzane do potoku Jelonek w km 2+350. Wody te wprowadzane będą wówczas, gdy eksploatowana będzie kwatera: Nr 2, Nr 3, Nr 4 N-W lub Nr 4 S-E
– punkt **B** – wody z rowu opaskowego otaczającego MMOP „JELNIA" od strony wschodniej i południowo-wschodniej wprowadzane do potoku Jelonek w km 2+750. Wody te wprowadzane będą wówczas gdy eksploatowana będzie kwatera: Nr 2 lub Nr 4 S-E.

IV.4.14. Punkt graniczny instalacji w zakresie wprowadzania wód filtracyjnych z MMOP „JELNIA" stanowią wyloty drenażowe z kwater do rowu podskarpowego.

V. Warunki prowadzenia działalności w zakresie przetwarzania odpadów

V.1. Dopuszczalne rodzaje i ilości odpadów przeznaczonych do przetwarzania

TABELA 26

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość odpadu [Mg/rok]	Metoda odzysku
1.	**02 01 03**	Odpadowa masa roślinna	50 000	R1 wykorzystanie jako paliwa
2.	**02 01 07**	Odpady z gospodarki leśnej	50 000	
3.	**02 03 81**	Odpady z produkcji pasz roślinnych	30	
4.	**02 03 82**	Odpady tytoniowe	200	
5.	**02 07 80**	Wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary	50 000	
6.	**ex 03 01 05**	Trociny, wióry, ścinki, drewno, inne niż wymienione w 03 01 04	100 000	
7.	**ex 10 01 01**	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)	10 000	R5 wykorzystanie przy realizacji zadań niwelacyjno-zabezpieczajacych MMOP „Jelnia”
8.	**ex 10 01 80**	Mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych Osady z klarowania wody	30 000	
9.	**19 09 02**	Osady z klarowania wody*	160	R10 - wykorzystanie do nawożenia i ulepszenia gleby na terenie zakładu

*odzysk będzie mógł być prowadzony jedynie po spełnieniu wszystkich warunków przewidzianych w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2015r. w sprawie procesu odzysku R10

Łączna ilość odpadów przeznaczonych do przetwarzania – 290 390 Mg/rok, w tym w procesie R1 -250 230 Mg/rok, R5 -40 000 Mg/rok i R 10-160 Mg rok

V.2. Sposoby i miejsca magazynowania odpadów przeznaczonych do przetwarzania

TABELA 27

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Sposób i miejsce magazynowania odpadu
1.	**02 01 03**	Odpadowa masa roślinna	1. Plac magazynowy biomasy nr 1, pow. 2800 m^2, betonowy; 2. Plac magazynowy biomasy nr 2, pow. 12000 m^2, betonowy; 3. Zbiornik magazynowy o poj. 1500 m^3; 4. Magazyn biomasy, kubatura 9720 m^3, powierzchnia użytkowa 1432 m^2, konstrukcja stalowa, murowany, bramy stalowe, żaluzje w ścianach, dach z blachy ryflowanej, klapy oddymiające w dachu.
2.	**02 01 07**	Odpady z gospodarki leśnej	
3.	**02 03 81**	Odpady z produkcji pasz roślinnych	
4.	**02 03 82**	Odpady tytoniowe	
5.	**02 07 80**	Wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary	
6.	**ex 03 01 05**	Trociny, wióry, ścinki, drewno, inne niż wymienione w 03 01 04	
7.	**ex 10 01 01**	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)	Odpady magazynowane będą w wyznaczonym, oznaczonym nazwą i kodem odpadu boksie na placu magazynowym odpadów.
8.	**ex 10 01 80**	Mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych	Odpady przed poddaniem procesowi odzysku magazynowane będą w Miejscu Magazynowania Odpadów Paleniskowych MMOP "JELNIA"
9.	**19 09 02**	Osady z klarowania wody	Odpady magazynowane będą w urządzeniach SUW w osadnikach urządzeń oczyszczających wody deszczowo przemysłowe.

V.3. Rodzaj i ilość oraz miejsce magazynowania odpadów powstających przy przetwarzaniu

W procesie R1 powstawać będą odpady:

TABELA 28

Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość [Mg/rok]	Sposób i miejsce magazynowania odpadu
10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów	750,7	Odpady magazynowane będą boksie na placu magazynowym odpadów.

	z kotłów wymienionych w 10 01 04*)		
10 01 03	Popioły lotne z torfu lub drewna niepoddanego obróbce chemicznej	5004,6	Odpady magazynowane będą zbiorniku retencyjnym o pojemności 60 m^3 w stacji załadunku pyłu
10 01 15	Popioły paleniskowe. żużle i pyły z kotłów ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 14	4253,5	Odpady magazynowane będą 2 zbiornikach retencyjnych o pojemności 60 m^3 każdy zlokalizowanych przy stacji załadunku pyłu
10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych	5004,6	Odpady magazynowane będą w MMOP „JELNIA":
10 01 81	Mikrosfery z popiołów lotnych	50,5	Odpady magazynowane będą w zbiorniku wyrównawczym w MMOP „JELNIA":

W procesach przetwarzania R 5 i R10 nie będą powstawać odpady.

V.4. Miejsce i dopuszczone metody przetwarzania odpadów

V.4.1. Przetwarzanie odpadów metodą **R1** prowadzone będzie na terenie TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola, przy ul. Energetyków 13 w Stalowej Woli.

V.4.2. Przetwarzanie odpadów metodą **R5** i **R10**, prowadzone będzie na terenie MMOP „JELNIA" TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola przy ul. Wrzosowej w Stalowej Woli.

V.4.3. Odpady o kodach: 02 01 03, 02 01 07, 02 03 81, 02 03 82, 02 07 80, ex 03 01 05 będą wykorzystywane jako paliwo w procesie odzysku R1 spalanie w kotle parowym K10 i w przedpalenisku kotła parowego K11 Elektrowni II oraz współspalane z węglem w kotłach parowych K12 i K13 Elektrowni III. Proces odzysku przebiegać będzie zgodnie z zapisami punktu I niniejszej decyzji. Moc przerobowa instalacji wynosić będzie 250 230,0 Mg/rok, 43,2 kg/h. Odpady o kodzie 02 07 80 – wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne wywary będą kierowane do odzysku w pierwszej kolejności w celu ograniczenia procesu fermentacji i czasu magazynowania.

V.4.4. Odpady o kodach: ex 10 01 01, ex 10 01 80, będą wykorzystywane w procesie przetwarzania R5 przy realizacji zadań niwelacyjno zabezpieczających MMOP „JELNIA". Remontowana, niwelowana lub zabezpieczana powierzchnia wałów MMOP „JELNIA" będzie sukcesywnie zraszana, a cała powierzchnia skarp i półek nowoformowanego nasypu będzie pokryta 0,05 m warstwą humusu i zrekultywowana poprzez obsiew traw i nasadzenia drzew. Odpady kierowane do

odzysku R5 będą magazynowane okresowo w wyłączonej z eksploatacji kwaterze MMOP „JELNIA" (ex 10 01 80) i w wyznaczonym boksie na terenie Zakładu (ex 10 01 01). Transport odpadów do miejsca wbudowania - samochodowy.

V.4.5. Odpady o kodzie 19 09 02 będą wykorzystywane w procesie R10 poprzez rozprowadzanie na powierzchni ziemi w celu nawożenia lub ulepszenia gleby, pod nadzorem i zgodnie z Instrukcją eksploatacji i kontroli MMOP „JELNIA" po spełnieniu wszystkich warunków przewidzianych w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2015r. w sprawie procesu odzysku R10.

VI. Rodzaj i maksymalną ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw

VI.1. Wskaźniki zużycia surowców i energii

TABELA 29 **El. II - K10**

Rodzaj paliwa/energii	Jednostka	Jednostkowe zużycie paliwa
Jednostkowe zużycie paliwa na produkcję energii elektrycznej	kJ/MWh	16 000
Jednostkowe zużycie paliwa na produkcję ciepła	kJ/GJ	1 350
Zużycie energii elektrycznej na potrzeby własne	%	24,19
Zużycie ciepła na potrzeby własne	%	3,30

TABELA 30 –**El. II K8, K9, K11**

Rodzaj paliwa/energii	Jednostka	Jednostkowe zużycie paliwa
Jednostkowe zużycie paliwa na produkcję energii elektrycznej	kJ/MWh	11 664
Jednostkowe zużycie paliwa na produkcję ciepła	kJ/GJ	1 360
Zużycie energii elektrycznej na potrzeby własne	%	14,98
Zużycie ciepła na potrzeby własne	%	13,00

TABELA 31 – **El. III K12, K13**

Rodzaj paliwa/energii	Jednostka	Jednostkowe zużycie paliwa
Jednostkowe zużycie paliwa na produkcję energii elektrycznej	kJ/MWh	12 773
Jednostkowe zużycie paliwa na produkcję ciepła	kJ/GJ	1 340
Zużycie energii elektrycznej na potrzeby własne	%	10,63
Zużycie ciepła na potrzeby własne	%	0,20

VII. Zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiaru i ewidencjonowania wielkości emisji

VII.1. Monitoring procesów technologicznych

VII.1.1. Parametry pracy instalacji niezbędne do prawidłowego sterowania procesem będą monitorowane i rejestrowane zgodnie z instrukcjami eksploatacyjnymi zatwierdzonymi przez prowadzącego instalację. Monitoring procesów technologicznych prowadzony będzie na bieżąco w zakresie:

- wielkości produkcji energii elektrycznej i ciepła,
- wielkości zużycia surowców i paliw,
- ilości stosowanych mediów (woda, energia elektryczna),
- pomiaru jakości spalanego węgla kamiennego i biomasy w zakresie wartości opałowej, zawartości siarki i popiołu,
- emisji zanieczyszczeń do powietrza,
- czasu pracy poszczególnych części instalacji, w tym czasu pracy w warunkach odbiegających od normalnych.

VII.1.2. Zastosowany system kontroli procesu technologicznego winien umożliwić stałą kontrolę i regulację parametrów poszczególnych procesów składowych umożliwiając tym samym informowanie o zbliżaniu się parametrów do stanów granicznych, co zabezpieczy instalację przez uszkodzeniem oraz ograniczy możliwość wystąpienia awarii.

VII.2. Monitoring emisji gazów i pyłów do powietrza

VII.2.1. Stanowiska do pomiaru wielkości emisji w zakresie gazów lub pyłów do powietrza będą zamontowane w sąsiedztwie stanowisk do pomiarów ciągłych (na kanałach spalin kotłów przy wlocie do emitora) na emitorach E2, E3.

VII.2.2. Stanowiska pomiarowe będą na bieżąco utrzymywane w stanie umożliwiającym prawidłowe wykonywanie pomiarów emisji oraz zapewniającym zachowanie wymogów BHP.

VII.3. Monitoring emisji hałasu do środowiska

VII.3.1. Jako punkty pomiarowe hałasu określające oddziaływanie akustyczne instalacji na tereny zabudowy wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego ustalam punkty o współrzędnych geograficznych.

TABELA 32

Nr punktu	Charakterystyka punktu	Współrzędne geograficzne	
P 1	Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna ul. Energetyków 9	50°33'04.750" N	22°04'32.730" E
P 2	Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna ul. Energetyków 15a	50°33'00.500" N	22°04'37.270" E
P 3	Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna ul. Energetyków 25	50°32'53.700" N	22°04'40.200" E

VII.3.2. Pomiary hałasu w środowisku przeprowadzane będą również po każdej zmianie procedury pracy instalacji lub wymianie urządzeń określonych w TABELI 21.

VII.4 Monitoring poboru wody

VII.4.1. Pomiar zużycia wody pitnej w instalacji prowadzony będzie w następujący sposób:
- wodomierz zainstalowany w „Komorze wodomierza OZET" (DN 100 mm),
- wodomierz zainstalowany w „Dyżurce bramy kolejowej" (DN 25 mm),
- wodomierz zainstalowany w „Dyżurce bramy głównej" (DN 32 mm),
- wodomierze zainstalowane w „Budynku Dyrekcji" (DN 32 mm i DN 32 mm),
- wodomierz zainstalowany w MMOP „JELNIA" (DN 32 mm).

VII.4.1.1. Wyniki odczytów wodomierzy będą rejestrowane z częstotliwością, co najmniej 1 raz w miesiącu.

VII.4.2. Ilość i jakość wody pobieranej z rzeki San określana będzie oraz rejestrowana w następujący sposób:
a) woda pobierana z ujęcia - z częstotliwością co najmniej 1 x dobę,
- pobór przez pompownię nad Sanem, kanał doprowadzający wodę do bloku I El. III, pomiar ciągły, wizualizacja i rejestracja w systemie OVATION El. II zakres pomiarowy 0 ÷ 16 000 m^3/h, zakres prądowy 4 ÷ 20 mA
- pobór przez pompownię nad Sanem, kanał doprowadzający wodę do bloku II El. III, pomiar ciągły, wizualizacja i rejestracja w systemie OVATION El. II zakres pomiarowy 0 ÷ 16 000 m^3/h, zakres prądowy 4 ÷ 20 mA,
b) Kontrola jakości wody pobieranej - co najmniej co 2 miesiące we wskaźnikach: temperatura, chlorki, siarczany, odczyn pH.

VII.5. Monitoring ilości i jakości ścieków

VII.5.1. Należy prowadzić pomiary i rejestrować ilość i jakość odprowadzanych wód deszczowo-przemysłowych do rzeki Barcówki za pomocą pomiaru ciągłego zainstalowanego w studzience pomiarowej kolektora wylotowego do rzeki Barcówki, wizualizacja i rejestracja w rejestratorze zainstalowanym w pompowni wody oczyszczonej wód deszczowo-przemysłowych, zakres pomiarowy $0 \div 1\ 600\ m^3/h$, zakres prądowy $0 \div 20$ mA, w następujący sposób:
- punkt kontroli jakości ścieków – wylot kolektora **D-1** do rzeki Barcówki
- zakres monitoringu: we wskaźnikach określonych w punkcie II.4.1.2
- częstotliwość monitoringu: - każdorazowo przy zrzucie wód deszczowo-przemysłowych.

VII.5.3. Prowadzone będą pomiary i rejestrowana ilość i jakość odprowadzanych wód pochłodniczych i ze stacji uzdatniania wody oraz tzw. zrzutu ocieplającego za pomocą:
- ciągłego pomiaru przepływu wód pochłodniczych zainstalowanego na kanale zrzutowym powyżej kaskady, wskaźnik miejscowy w budynku pompowni nad Sanem, wizualizacja i rejestracja w systemie OVATION El. II, zakres pomiarowy $0 \div 31\ 390\ m^3/h$, zakres prądowy $0 \div 20$ mA,
- ciągłego pomiaru przepływu odsolin ze stacji uzdatniania wody zainstalowanego na kolektorze tłocznym wprowadzającym ścieki ze zbiornika magazynowego do wód pochłodniczych, wskaźnik miejscowy i rejestrator w nastawni stacji uzdatniania wody, zakres pomiarowy $0 \div 100\ m^3/h$, zakres prądowy $0 \div 20$ mA,
- licznika pomiaru czasu pracy pompy tłoczącej wody pochłodnicze do wylotu ocieplającego, zainstalowanego przy rozdzielni zasilającej silnik pompy, ilość wód określana będzie jako iloczyn liczby godzin pracy pompy i wydajności $830\ m^3/h$.

w następujący sposób:
- punkt kontroli ścieków – na wylocie **P-1 i O-1** do odbiornika, przy czym w okresach występowania wysokich stanów wód w rzece dopuszczalny jest pomiar w każdym miejscu od wylotu do miejsca korzystania z wód przez innych użytkowników,
- zakres monitoringu: we wskaźnikach określonych w punktach II.4.2.2 i II.4.2.4
- częstotliwość monitoringu ilości ścieków: - co najmniej 1 x dobę,
- częstotliwość monitoringu jakości ścieków: - co najmniej 1 x 2 miesiące.
- pomiar temperatury wód pochłodniczych i ze stacji uzdatniania wody wprowadzanych do rzeki San wylotem kolektora **P-1** prowadzony będzie w sposób ciągły,
- temperatura wody rzeki San mierzona poniżej wprowadzania wód pochłodniczych i ze stacji uzdatniania wody wylotem kolektora **P-1** na skraju strefy mieszania nie może różnić się od temperatury niezależnej od tego zanieczyszczenia o więcej niż 1,5 °,

- zanieczyszczenie cieplne nie może powodować przekroczenia poniżej punktu wprowadzenia tego zanieczyszczenia **P-1** na skraju strefy mieszania temperatury 21,5 °C,
- monitoring temperatury rzeki San w rejonie wprowadzania wód pochłodniczych i ze stacji uzdatniania wody wylotem kolektora **P-1** prowadzony będzie z częstotliwością co najmniej 1 x tydzień powyżej i poniżej zanieczyszczenia cieplnego w okresach gdy temperatura wód pochłodniczych i ze stacji uzdatniania wody zrzucanych ww. wylotem będzie równa lub większa niż 21.5° C.

VII.5.4. Prowadzone będą pomiary i rejestrowana ilość i jakość wód filtracyjnych odprowadzanych z MMOP „JELNIA" we wskaźnikach określonych w punktach II.4.3.3. i II.4.3.4. w następujący sposób:
- punkt kontroli wód filtracyjnych - na wylotach drenażowych z kwater MMOP do rowu podskarpowego.
- sposób kontroli:
a) ilość wód filtracyjnych ustalana będzie jako suma wyników pomiarów ilości wód filtracyjnych wykonanych w danej dobie na wszystkich pracujących wylotach drenażowych z kwater MMOP do rowu podskarpowego z częstotliwością - nie rzadziej niż co 10 dni.
b) kontrola jakości odprowadzanych wód filtracyjnych będzie dokonywana z częstotliwością 1 x 2 miesiące z próby miarodajnej, proporcjonalnej do przepływu, uśrednionej z wszystkich pracujących wylotów drenażowych z kwater MMOP do rowu podskarpowego. W próbie uśrednionej należy oznaczać wskaźniki określone w niniejszym pozwoleniu za wyjątkiem odczynu pH. Odczyn pH należy oznaczać w poszczególnych próbach pobranych z wszystkich pracujących wylotów drenażowych z kwater MMOP do rowu podskarpowego.
c) 1 x 2 miesiące, w terminach zgodnych z terminami poboru próbek wód filtracyjnych opisanych powyżej w ppkt. b) należy dokonywać kontroli jakości wprowadzanych do odbiornika wód filtracyjnych w mieszaninie z wodami przejmowanymi przez rowy opaskowe w punktach ich wprowadzania do potoku Jelonek tj. w punktach **A i B**.

VII.5.5. Wszystkie punkty kontroli jakości ścieków zostaną oznakowane.

VII.A. Wymagania zapewniające ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby ziemi i wód gruntowych oraz sposób ich systematycznego nadzorowania

VII.A.1. Każdy rodzaj odpadów będzie magazynowany selektywnie, w sposób zapobiegający ich negatywnemu oddziaływaniu na środowisko oraz uniemożliwiający dostęp do nich osób nieupoważnionych.

VII.A.2. Wszystkie miejsca magazynowania odpadów niebezpiecznych będą posiadać utwardzoną nawierzchnię nieprzepuszczalną dla wód opadowych,

ponadto w przypadku odpadów w postaci ciekłej zapas sorbentów do likwidacji ewentualnych wycieków.

VII.A.3. Powierzchnie komunikacyjne przy obiektach i placach do magazynowania odpadów i drogi wewnętrzne będą utwardzone.

VII.A.4. Transport wewnętrzny odpadów odbywać się będzie w sposób uniemożliwiający przypadkowe rozproszenie.

VII.A.5. Wszystkie urządzenia związane z odprowadzaniem ścieków będą utrzymywane we właściwym stanie technicznym.

VII.A.6. Prowadzony będzie nadzór technologiczny i specjalistyczny nad pracą instalacji oraz stanem technicznym urządzeń. Monitorowane będą parametry pracy instalacji niezbędne do prawidłowego jej funkcjonowania zgodnie z procedurami i instrukcjami wewnętrznymi.

VII.A.7. Prowadzony będzie monitoring ilości i składu ścieków oraz wód filtracyjnych z MMOP „JELNIA":

VII.A.8. Wszystkie wykorzystywane w instalacji surowce i materiały wykorzystywane będą zgodnie z ich przeznaczeniem, z zachowaniem wymagań wynikających z zapisów w kartach charakterystyki substancji i preparatów niebezpiecznych.

VII.A.9. Transformatory posadowione będą w misach zabezpieczających.

VII.A.10. Prowadzony będzie systematyczny nadzór nad zapewnieniem właściwej ochrony gleb, wód gruntowych i ziemi poprzez monitoring miejsc służących do przechowywania, przeładunku lub składowania substancji, odpadów lub surowców.

VII.A.11. Prowadzone będą systematyczne szkolenia pracowników.

VIII. Monitoring wpływu instalacji na wody podziemne

VIII.1. Ustalam sposób prowadzenia monitoringu wpływu instalacji na wody podziemne:
-punkty pomiarowe powyżej MMOP „JELNIA": PO-4, PO-6, PO-11, PO-12, PO-13, PO-14, PO-15, PO-16, PO-17, PO-18, PO-21, PO-24, PO-29, PO-30.
- piezometry poniżej MMOP „JELNIA": PO-2, PO-3, PO-5, PO-7, PO-8, PO-9, PO-10, PO-22, PO-23, PO-1u, PO-2u, PO-3u, PO-4u, PO-5u, PO-6u.

Zakres badań wskaźników jakości wody wykonywanych z częstotliwością, co najmniej jeden raz na rok:
- temperatura, odczyn (pH), $ChZT_{Cr}$ azotyny, azotany, fosforany, chlorki, siarczany, zawartość metali (Cu, Cr, Zn, Fe) oraz pomiar poziomu zwierciadła wód podziemnych. Zakres kontroli powinien ulegać weryfikacji w zależności

od uzyskanych wyników obserwacji odnotowywanych w sprawozdaniach z nadzoru naukowo-technicznego.

IX. Sposób postępowania w przypadku uszkodzenia aparatury pomiarowej służącej do monitorowania procesów technologicznych

IX.1. W przypadku uszkodzenia aparatury pomiarowej kontrolującej proces technologiczny niezwłocznie wymienić uszkodzone urządzenie, a w przypadku, gdy niesprawność aparatury może skutkować niekontrolowanym wzrostem emisji wyłączyć źródło z eksploatacji, zgodnie z procedurą zatrzymania instalacji.

IX.2. O awarii instalacji oraz o uszkodzeniu w/w aparatury i wyłączeniu instalacji z eksploatacji należy powiadomić Marszałka Województwa Podkarpackiego i Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska.

X. Metody zabezpieczenia środowiska przed skutkami awarii przemysłowej oraz sposób powiadamiania o jej wystąpieniu

X.1. Prowadzona będzie całodobowa ochrona i monitoring Zakładu.

X.2. Instalacja będzie wyposażona w środki gaśnicze, sorbenty i neutralizatory pozwalające przeciwdziałać ewentualnym zagrożeniom.

X.3. Stosowane będą zakładowe procedury i instrukcje postępowania w celu zmniejszenia prawdopodobieństwa wystąpienia awarii przemysłowej. W tym procedura nr 22 – *Gotowość reagowania na poważne zagrożenia i awarie* i związane z nią instrukcje:
-Instrukcja postępowania DIRE (Dyżurny Inżynier Ruchu Elektrowni) w przypadku pożaru, katastrofy, zagrożenia chemicznego i ekologicznego.
-Instrukcja postępowania w przypadku awaryjnego zanieczyszczenia olejami lub smarami wód pochłodniczych.

X.4. W celu ograniczenia wystąpienia awarii przemysłowych oraz ich skutków, w zakładzie zapewnione będzie:
- stosowanie szczelnych zbiorników o odpowiedniej konstrukcji,
- przystosowanie miejsca rozładunku do stosowanego do rodzaju substancji,
- hermetyczne instalacje technologiczne,
- ściśle określone zasady postępowania z substancjami niebezpiecznymi,
- dostosowanie miejsc oraz sposobów magazynowania wszystkich odpadów niebezpiecznych do ich stanu skupienia, właściwości, a także potencjalnego zagrożenia dla środowiska,
- szkolenia pracowników w zakresie postępowania z substancjami niebezpiecznymi.

X.5. Stosowane będzie komputerowe sterowanie przebiegiem procesu oraz sygnalizacja świetlna i dźwiękowa zapewniająca ocenę stanu instalacji w warunkach normalnych i w przypadku awarii

X.6. W zakładzie funkcjonować będzie Pogotowie Przeciwpożarowe, którego członkami będą pracownicy przeszkoleni w zakresie prowadzenia działań gaśniczo-ratowniczych oraz obsługi sprzętu gaśniczego.

X.7. Elektrownia posiadać będzie zewnętrzną sieć hydrantową, wyznaczone drogi pożarowe i ewakuacyjne oraz zabezpieczenia przeciwpożarowe:

- podręczny sprzęt gaśniczy w ilościach zgodnych z normatywami: agregaty i gaśnice,
- stałe i półstałe urządzenie i instalacje gaśnicze: CO_2, na pianę,
- instalacje zraszania zbiorników oleju i transformatorów blokowych,
- instalacja detekcji pożaru nastawni technologicznej El. III,
- instalację gaszenia pożarów na zbiornikach ZBA i ZBL, ZB3 i ZB4
- instalacje gaszenia stacji rozładunku peletu,
- system sygnalizacji pożaru POLON,
- liniowy pomiar temperatury LISTEC,
- instalację systemu wczesnej detekcji pożaru ADICOS,
- system wykrywania i gaszenia iskier na młynowni,
- hydranty zewnętrzne,

X.8. Magazynowanie substancji stosowanych w procesach technologicznych prowadzone będzie w szczelnych zbiornikach wyposażonych w wanny/tace wychwytowe lub umieszczone zostaną wewnątrz budynków, posiadających szczelne nawierzchnie. Zbiorniki kwasu solnego i ługu sodowego podłączone będą z neutralizatorem. Zbiornik wody amoniakalnej będzie zbiornikiem dwupłaszczowym wyposażonym w system detekcji wycieków między przegrodami zbiornika. Wszystkie zbiorniki magazynowe oraz układy przesyłowe stosowanych substancji podlegać będą regularnym kontrolom. Rozładunek cystern odbywać się będzie tylko w wydzielonych strefach wyposażonych w szczelną nawierzchnie.

X.9. W przypadku wystąpienia awarii należy stosować sposoby postępowania i powiadamiania zgodnie z opracowanymi i zatwierdzonymi instrukcjami

X.10. O fakcie wystąpienia awarii instalacji należy powiadomić właściwy organ Państwowej Straży Pożarnej i Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska oraz Marszałka Województwa Podkarpackiego.

XI. Sposoby osiągania wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości

XI.1. Przy poborze wody do celów chłodniczych z rzeki San w km 30+100 należy zachować przepływ nienaruszalny w rzece San wynoszący 24,6 m^3/s.

XI.2. W celu ochrony wód powierzchniowych eksploatowane będą trzy zbiorniki osadcze dla gromadzenia urobku z pogłębiania zatoki ujęciowej, z których zdekantowana woda będzie spływać do zatoki ujęciowej.

XI.2. Zrzut ocieplający wód pochłodniczych do rzeki San w km 30+200 realizowany będzie w okresach ujemnych temperatur powietrza oraz w okresie występowania zatorów lodowych na rzece San w rejonie zakładowego ujęcia wody z rzeki San.

XI.3. Wszystkie urządzenia związane z poborem wody i wprowadzaniem ścieków będą utrzymywane we właściwym stanie technicznym i prawidłowo eksploatowane w oparciu o stosowne aktualne (aktualizowane na bieżąco) instrukcje.

XI.4. Będą utrzymywane łaty i urządzenia pomiarowe do określania stanu wody w rzece San lub zatoce ujęciowej oraz ilości pobieranej wody i odprowadzanych ścieków i będą prowadzone wymagane pomiary i rejestry w sposób obrazujący gospodarowanie wodą.

XI.5. Na bieżąco będzie dokonywana weryfikacja danych i dokumentów dotyczących gospodarowania wodą.

XI.6. Prowadzona będzie dokumentacja dotycząca pracy wszystkich urządzeń i obiektów związanych z realizacją poboru wody i zrzutu wód pochłodniczych zgodnie z instrukcją.

XI.7. Prowadzony będzie stały monitoring stanu środowiska w zakresie i na zasadach określonych instrukcjami oraz wynikających z warunków niniejszego pozwolenia, okresowo sporządzane stosowne raporty podsumowujące wyniki i zawierające wytyczne, co do dalszego trybu postępowania.

XI.8. Utrzymywanie rzeki San w rejonie ujęcia i wylotów kolektorów będzie odbywać się na zasadach uzgodnionych z administratorem rzeki San. W przypadku dokonywania robót w obrębie koryta rzeki San należy powiadomić o zamierzonych pracach administratora tej rzeki, z co najmniej miesięcznym wyprzedzeniem.

XI.9. Prowadzone będzie efektywne zużycie wody poprzez:
- prowadzenie monitoringu zużywanej wody,
- regularne kontrole sieci wodociągowej pozwalające na szybkie wykrycie ewentualnych nieszczelności.

XI.10. W przypadku wystąpienia niekontrolowanych wycieków substancji na terenie instalacji należy zabezpieczyć kanalizację oraz odbiorniki przed ich wprowadzeniem do środowiska. Będzie opracowana i przestrzegana instrukcja postępowania w przypadku wystąpienia stanów awaryjnych na terenie instalacji, a w szczególności w przypadku wystąpienia wycieku substancji szkodliwych dla środowiska wodnego tak, aby ograniczyć możliwość wprowadzenia takich substancji do wód lub do ziemi.

XI.11. Na wylocie kolektora wód deszczowo-przemysłowych do rzeki Barcówki będzie utrzymywana klapa zwrotna zabezpieczająca urządzenia oczyszczające przed napływem wielkich wód powodziowych.

XI.12. W instalacji funkcjonował będzie otwarty obieg wód pochłodniczych. Kanałem zrzutowym odprowadzane będą jedynie wody pochłodnicze wraz z odsolinami ze stacji uzdatniania wody.

XI.13. Oczyszczone ścieki deszczowo-przemysłowe, wykorzystywane będą powtórnie w obiegach o mniejszych wymaganiach technologicznych.

XI.14. W instalacji funkcjonował będzie zamknięty obieg wody wykorzystywanej w instalacji do hydrotransportu popiołu i żużla do poszczególnych kwater MMOP „JELNIA". Woda ta ujmowana będzie przez studnie przelewowe w kwaterach, a następnie z powrotem przesyłana do Elektrowni.

XI.15. Wszystkie urządzenia objęte niniejszą decyzją będą utrzymywane we właściwym stanie technicznym i eksploatowane prawidłowo, zgodnie z ich instrukcjami techniczno-ruchowymi.

XI.16. Wszystkie urządzenia związane z monitoringiem procesu technologicznego będą w pełni sprawne, umożliwiające prawidłowe wykonywanie pomiarów oraz zapewniające zachowanie wymogów BHP.

XI.17. Prowadzona będzie stała kontrola zużycia energii.

XI.18. Prowadzone będą okresowe kontrole sprawności, kontrole techniczne wszystkich urządzeń wchodzących w skład instalacji.

XII. Sposoby postępowania w przypadku zakończenia eksploatacji instalacji

W przypadku zakończenia eksploatacji, należy opróżnić i wyczyścić wszystkie urządzenia technologiczne, a następnie zdemontować i zlikwidować wszystkie obiekty i urządzenia zgodnie z wymogami wynikającymi z przepisów budowlanych.

XIII. Ustalam dodatkowe wymagania

XIII.1. Opracowane wyniki pomiarów wykonywanych w związku z realizacją obowiązków określonych w punktach VII.2., VII.3., VII.4., VII.5 i VIII należy przedkładać Marszałkowi Województwa Podkarpackiego oraz Podkarpackiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Rzeszowie niezwłocznie, nie później niż 30 dni od daty ich wykonania.

XIII.2. Raport z monitoringu wód podziemnych wymieniony w punkcie VIII. powinien zawierać: zbiorcze zestawienie wyników analiz, porównanie w stosunku do lokalnego tła pierwotnego (hydrogeochemicznego), ocenę trendu przemian chemizmu wód, prezentację wyników zgodną z wymaganiami aktualnie obowiązujących przepisów prawa, wnioski oraz zalecenia.

XIII.3. Do dnia 31 lipca 2017r. przedłożone zostaną wyniki badań jakości gleb przeprowadzonych na terenie Zakładu.

XIII.A. Sposób i termin przekazywania organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu

XIII.A.1. Zestawienie roczne przedstawiające ilość emitowanych zanieczyszczeń do powietrza oraz ilości wytworzonych odpadów w instalacji należy przedstawić Marszałkowi Województwa Podkarpackiego i Podkarpackiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska do dnia 31 marca danego roku za rok poprzedni."

II. Dodaję punkt XIII.B o brzmieniu :

„XIII.B. Zatwierdzam „Instrukcję gospodarowania wodą na zależne od siebie korzystania z wód rzeki San w km 30+100 w m. Stalowa Wola" wykonaną w sierpniu 2015r. stanowiącą załącznik nr 1 do niniejszej decyzji."

III. Pozostałe warunki decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 17 czerwca 2015r. znak DPP/PPO/STW/2693/2015 TAURON Wytwarzanie S.A., reprezentowana przez pełnomocników Henryka Małeckiego i Stanisława Ciska, zwróciła się z wnioskiem o zmianę decyzji Wojewody Podkarpackiego z dnia 30 czerwca 2006r. znak: ŚR.IV-6618/23/05 zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Podkarpackiego z dnia 19 marca 2008r. znak: RŚ.VI-7660-11/1/08, z dnia 8 sierpnia 2008r., znak: RŚ.VI-7660/11-10/08, z dnia 3 lipca 2009r., znak: RŚ.VI.RD.7660/2-5/09, z dnia 15 lipca 2010r., znak: RŚ.VI.DW.7660/4-7/10, z dnia 14 czerwca 2013r., znak: OS-I.7222.35.4.2013.DW oraz z dnia 30 października 2014r., znak: OS-I.7222.34.8.2014.DW udzielającej TAURON Wytwarzanie S.A., ul. Promienna 51, 43-603 Jaworzno, NIP 6321792812, REGON 276854946 (dawniej Elektrownia Stalowa Wola S.A., ul Energetyków 13 w Stalowej Woli), pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej powyżej 50 MW_t wraz z urządzeniami pomocniczymi, zlokalizowanej na terenie TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola w Stalowej Woli przy ul. Energetyków 13.
W trakcie prowadzonego postępowania nastąpiła zmiana siedziby firmy TAURON Wytwarzanie S.A. z Katowic, ul. Lwowska 23 na Jaworzno, ul. Promienna 51.

Wniosek Spółki został umieszczony w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie pod numerem 311/2015.

Funkcjonująca w Spółce instalacja została zakwalifikowana zgodnie z punktem 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, jako instalacja do wytwarzania energii i paliw, do spalania paliw o mocy nominalnej nie mniejszej niż 50 MW.

Instalacja zaliczana jest zgodnie z § 2 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Tym samym, zgodnie z art. 183 w związku z art. 378 ust. 2a ustawy Prawo ochrony środowiska właściwym w sprawie jest marszałek województwa.

Analizując przedstawioną dokumentację uznano, że wnioskowane zmiany nie będą powodować znaczącego zwiększenia oddziaływania instalacji na środowisko i nie mieszczą się w definicji istotnej zmiany instalacji zawartej w art. 3 pkt 7 oraz art. 214 ust.3 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Po analizie formalnej złożonych dokumentów, pismem z dnia 29 czerwca 2015r. zawiadomiono o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla ww. instalacji

Zgodnie z art. 209 ust 1 ustawy Poś zapis w postaci elektronicznej wniosku został przesłany Ministrowi Środowiska przy piśmie z dnia 29 czerwca 2015r., znak: OS-I.7222.7.4.2015.DW.

Po przeprowadzeniu szczegółowej analizy wniosku oraz oględzin instalacji w dniu 8 lipca 2015r. stwierdzono, że przedłożona dokumentacja nie przedstawia w sposób dostateczny wszystkich zagadnień istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska wynikających z art. 208 oraz art. 184 ustawy Prawo ochrony środowiska. W szczególności dokumentacja wymagała doprecyzowania żądania wniosku oraz weryfikacji w zakresie gospodarowania odpadami i gospodarki wodno-ściekowej. W szczególności należało przedstawić sposoby zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko w oparciu o załącznik nr 5 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. Konieczne było również przedłożenie obliczenia wielkości przepływu nienaruszalnego rzeki San poniżej ujęcia wody objętego wnioskiem wykonywane na podstawie metody wskazanej w § 5 ust. 2 rozporządzenia nr 4/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie z dnia16 stycznia 2014r. w sprawie warunków korzystania z wód regionu wodnego Górnej Wisły w Krakowie. Ponadto należało udowodnić, że sposób korzystania z wód w zakresie poboru wody i odprowadzania ścieków nie narusza ustaleń planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły i warunków korzystania z wód regionu wodnego Górnej Wisły oraz Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych w zakresie lokalizacji i korzystania z wód w stosunku do

wyznaczonych granic aglomeracji ściekowych określonych w ww. Programie. Do wniosku należało również dołączyć instrukcję gospodarowania wodą na korzystanie z wód powierzchniowych rzeki San, w zakresie poboru wody przez Wnioskodawcę oraz Elektrociepłownię Stalowa Wola S.A., sporządzoną zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 17 sierpnia 2006r. w sprawie zakresu instrukcji gospodarowania wodą, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu gospodarowania wodami rzeki San w zakresie zapewnienia przepływu nienaruszalnego oraz kolejności zaspokajania potrzeb poszczególnych zakładów. Dodatkowo z przedstawionej „Oceny ryzyka zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego na terenie TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola" nie wynikało jednoznacznie, że nie występuje potencjalne ryzyko zanieczyszczenia substancjami stwarzającymi zagrożenie na terenie Zakładu. Z uwagi na brak badań potwierdzających stan jakości gleb konieczne było uzupełnienie przedstawionej oceny przede wszystkim w zakresie rzeczywistej możliwości skażenia gleby na terenie Zakładu, w tym prawdopodobieństwo uwolnień substancji i ich skutków oraz uwarunkowań środowiskowych terenu.

W związku z powyższym postanowieniem z dnia 10 lipca 2015r. znak: OS-I.7222.7.4.2015.DW wezwano wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku.

Po przeanalizowaniu przedstawionych przez Spółkę uzupełnień z dnia 4 września 2015r., znak: DPP/PPO/STW/22/3824/2014 i z dnia 25 września 2015r., znak: DPP/PPO/STW/025/4127/2015 uznano, że wniosek będzie wymagał uszczegółowienia w zakresie instrukcji gospodarowania wodą na zależne od siebie korzystanie z wód rzeki San w km. 30+100 w m Stalowa Wola. W związku powyższym postanowieniem z dnia 29 września 2015r. znak: OS-I.7222.7.4.2015.DW wezwano wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku.

Spółka przedstawiła uzupełnienia przy pismach z dnia 7 października 2015r. znak: DPP/PPO/STW/026/4260/2015, z dnia 29 października 2015r. znak: DPP/PPO/STW/28/4562/2015 oraz z dnia 16 listopada 2015r., znak: DPP/PPO/STW/31/4933/2015. Po ich analizie uznano, że wniosek spełnia wymogi art. 184 oraz art. 208 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Przedmiotem wniosku były zmiany związane z utworzeniem spółki celowej do realizacji budowy bloku gazowo-parowego, tym samym TAURON Wytwarzanie S.A., przestał być prowadzącym tę instalację. Jednocześnie przeprowadzono modernizację kotła K10 oraz zaniechano konwersji na biomasę kotła K 9 celem przystosowania do spalania wyłącznie biomasy. Ponadto podjęta została decyzja o wyłączeniu kotła K8 z użytkowania z dniem 1 stycznia 2016r. Kotły K9, K11, K12 i K13 planowane są do wyłączenia z użytkowania najpóźniej z dniem 1 stycznia 2024r. Wszystkie te zmiany spowodowały zmniejszenie łącznej mocy cieplnej instalacji w doprowadzonym w paliwie z 1 928,2 MW_t na 1138,9 MW_t obecnie, na 1014,9 MW_t z dniem 1 stycznia 2016r. oraz 97,7 MW_t najpóźniej z dniem 1 stycznia 2024r., a tym samym wymagały wprowadzenia korekty prowadzonych procesów celem dostosowania do rzeczywistych warunków prowadzenia instalacji.

Spółka nie podlega obowiązkowi opracowania programu zapobiegania poważnym awariom przemysłowym dla zakładu o zwiększonym ryzyku lub dużym ryzyku w rozumieniu art. 248 ustawy Prawo ochrony środowiska. Szczegółowy sposób postępowania w przypadku wystąpienia awarii na terenie Spółki regulują stosowne plany, instrukcje i procedury zatwierdzone przez prowadzącego instalację. Miejsca, w których znajdują się substancje niebezpieczne wyposażone będą w systemy zabezpieczeń. W miejscach koncentracji substancji olejowych zainstalowane będą kompleksowe systemy ochrony przeciwpożarowej. Wybrane obiekty i pomieszczenia Elektrowni wyposażone będą w homologowane instalacje sygnalizacji pożaru. Wokół transformatorów i zbiorników wyznaczone będą strefy zagrożenia pożarowego. Zbiorniki olejowe wyposażone będą w tace bezpieczeństwa, które posiadają odpowiednią pojemność do przyjęcia zmagazynowanych olejów. W ramach systemu ochrony przeciwpożarowej w zakładzie powołane zostało Pogotowie Przeciwpożarowe, którego członkami są przeszkoleni w zakresie prowadzenia działań gaśniczo-ratowniczych oraz obsługi sprzętu pracownicy zatrudnieni na „ruchu" na poszczególnych zmianach.

W pozwoleniu zweryfikowano wielkości emitowanych zanieczyszczeń do powietrza na poszczególnych źródłach instalacji oraz czasy ich pracy, sumaryczna roczna emisja wszystkich zanieczyszczeń z instalacji do końca obowiązywania derogacji nie ulegnie zmianie w stosunku do obecnie ustalonej.

TAURON Wytwarzanie S.A. na podstawie art. 33 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010r. nr 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych pismem z dnia 28 października 2013r., znak: DPP/PPO/13/6417 dokonała zgłoszenia kotłów K9, K10 K11, K12, K13 funkcjonujących na terenie TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola w Stalowej Woli przy ul. Energetyków 13 do derogacji w ramach 17 500 godzin pracy począwszy od 1 stycznia 2016r.

Określone w pozwoleniu standardy emisyjne dla wszystkich kotłów w TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Stalowa Wola w okresie do dnia 31 grudnia 2015 r. określane są zgodnie z załącznikiem nr 2 do rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów z dnia 4 listopada 2014r., czyli jak dla źródeł istniejących, dla których pozwolenie na budowę wydano przed dniem 1 lipca 1987 r., Zgodnie z punktami IV.1 załącznika nr 2 ww. rozporządzenia TAURON Wytwarzanie S.A. - Oddział Elektrownia Stalowa Wola posiada podwyższone standardy emisyjne dla czterech kotłów OP-150 i dwóch kotłów OP-380 w zakresie emisji dwutlenku siarki ze spalania węgla kamiennego w okresie do 31 grudnia 2015r.

Kocioł OP-150 K8 z dniem 1 stycznia 2016r. zostanie wyłączony z eksploatacji. Kotły OP-150 K9 i K11, kocioł OP-120 K10 oraz kotły OP-380 K12 i K13 zgodnie ze zgłoszeniem dokonanym na podstawie art. 146a ustawy Prawo ochrony środowiska, będą użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r., a czas użytkowania kotłów w okresie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia

31 grudnia 2023r. nie przekroczy 17 500 h. Wielkości emisji zanieczyszczeń do powietrza dla tych kotłów w ww. okresie będą takie same jak określone na dzień 31 grudnia 2015r.

Po wyczerpaniu derogacji kotły OP-150 K9 i K11, i kotły OP-380 K12 i K13 zostaną wyłączone z eksploatacji, natomiast kocioł OP-120 K10 będzie nadal eksploatowany. Standardy emisyjne dla kotła OP-120 K10 opalanego biomasą po zakończeniu derogacji określone zostały jak dla nowych źródeł zgodnie z załącznikiem nr 6 ww. rozporządzenia.

Aktualnie emisja zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza z instalacji została zweryfikowana w oparciu o wykonywane pomiary emisji i planowane zmiany w instalacji.

Zgodnie z art. 202 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, w pozwoleniu określono wielkość dopuszczalnej emisji pyłów i gazów do powietrza w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji.

W dokumentacji wykazano, że emisja do powietrza dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, pyłu zawieszonego PM10 i tlenku węgla nie powoduje przekroczeń wartości dopuszczalnych określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz nie spowoduje przekroczenia wartości odniesienia określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu.

Stanowiska do pomiaru emisji substancji zanieczyszczających do powietrza zamontowane są na emitorach E2, E3.

Ponadto na prowadzącym instalację ciążą obowiązki w zakresie wykonywania ciągłych pomiarów emisji, wynikające z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody. Zakres, metodykę oraz czasokres prowadzania tych pomiarów określa załącznik tego rozporządzenia.

Zgodnie z wymogami art. 211 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska określono w niniejszej decyzji warunki poboru wody oraz warunki emisji ścieków dla instalacji objętej pozwoleniem.

Dla potrzeb przemysłowych instalacji objętej niniejszą decyzją pobierana jest woda powierzchniowa z rzeki San, a dla potrzeb załogi zatrudnionej na terenie Elektrowni z wodociągu miejskiego od Miejskiego Zakładu Komunalnego w Stalowej Woli. Wody pobierane z rzeki San wykorzystywane będą do chłodzenia urządzeń energetycznych w otwartym układzie chłodzenia. Część wód pochłodniczych będzie wykorzystywana do produkcji wody zdemineralizowanej w celu uzupełniania obiegów wodno-parowych Elektrowni i uzupełniania obiegów ciepłowniczych oraz do uzupełniania układu hydroodpopielania. Zasadnicza ilość pobranych wód do chłodzenia będzie zwracana do rzeki San. W okresie zimowym, część wód pochłodniczych będzie krążyć w wewnętrznym obiegu zamkniętym pomiędzy kanałem zrzutowym wód pochłodniczych i zatoką ujęciową w celu rozmrożenia wód

w zatoce ujęciowej. Do rozmrożenia wód w rzece San powyżej zatoki ujęciowej będzie wykorzystywany zrzut ocieplający.

Odprowadzane z instalacji ścieki do wód nie będą w odbiorniku powodować: formowania się osadów i piany, zmian naturalnej mętności, barwy i zapachu, zmian w naturalnej biocenozie charakterystycznej dla tych wód oraz nie będą zawierać: odpadów i zanieczyszczeń pływających, dwuchloro-dwufenylo-trójchloroetanu (DDT), wielopierścieniowych chlorowanych dwufenyli (PCB) oraz wielopierścieniowych chlorowanych trójfenyli (PCT), aldryny, dieldryny, endryny, izodryny, heksachlorocykloheksanu (HCH) i chorobotwórczych drobnoustrojów. Ścieki wprowadzane do rzeki San kanałem zrzutowym będą odprowadzone wspólnie ze ściekami z Elektrociepłowni Stalowa Wola S.A. w oparciu o stosowną umowę.
Wody deszczowo-przemysłowe z instalacji zawracane będą do obiegów o niższych wymaganiach technologicznych. Okresowo, w czasie wzmożonych opadów nadmiar wód niemożliwy do zagospodarowania będzie odprowadzany zatopionym przelewem awaryjnym do rzeki Barcówki.
Woda wykorzystywana w instalacji do hydrotransportu popiołu i żużla (spod elektrofiltrów i z wanny żużlowej) do poszczególnych kwater MMOP „JELNIA" (nazywana wodą nadosadową) ujmowana będzie przez studnie przelewowe w eksploatowanej kwaterze, a następnie z powrotem przesyłana do Elektrowni. Woda wykorzystywana do transportu popiołów i żużli krążyć będzie w obiegu zamkniętym.
Ścieki bytowe wprowadzane będą do urządzeń kanalizacyjnych Miejskiego Zakładu Komunalnego Sp. z o.o. w Stalowej Woli na podstawie umowy cywilno-prawnej.
Urządzenia, za pomocą których Spółka będzie mierzyć ilość pobieranej wody, odprowadzanych ścieków, zakres, częstotliwość oraz metodyki prowadzenia kontroli ścieków określiłem w oparciu o technologię stosowaną w instalacji oraz w uwzględnieniu wniosku zakładu.

Zgodnie z art. 202 ust. 4 i art. 188 ust. 2b ustawy – Prawo ochrony środowiska, w pozwoleniu określono warunki dotyczące wytwarzania odpadów. W niniejszej decyzji ustalono dopuszczalne ilości poszczególnych rodzajów wytwarzanych odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne oraz sposób gospodarowania odpadami z uwzględnieniem ich magazynowania, zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania. Odpady, których powstaniu nie da się zapobiec, będą gromadzone w sposób selektywny, zabezpieczane przed wpływem warunków atmosferycznych i magazynowane w wydzielonych miejscach na terenie zakładu, zabezpieczonych przed dostępem osób postronnych, a następnie przekazywane będą firmom prowadzącym działalność w zakresie gospodarowania odpadami, posiadającym wymagane prawem zezwolenia. W związku ze zmianami w instalacji ilość wytwarzanych odpadów innych niż niebezpieczne zmniejszyła się o 3% a niebezpiecznych o 33%.

Zgodnie z art. 43 ust. 2 ustawy o odpadach, w punkcie V decyzji ustalono warunki prowadzenia działalności w zakresie przetwarzania odpadów o kodach:

02 01 03, 02 01 07, 02 07 80, 02 03 81, 02 03 82, ex 03 01 05 w procesie odzysku R1, poprzez współspalanie z węglem w kotłach K12 i K13 oraz przedpalenisku kotła K11 lub z biomasą kotła K10. Sumaryczna ilość odpadów poddawanych przetworzeniu w procesie odzysku R1 odzyskowi ulegnie zmniejszeniu o 0,04%.

Odpady o kodach ex 10 01 01 i ex 10 01 80 będą wykorzystywane do realizacji zadań niwelacyjno zabezpieczających w Miejscu Magazynowania Odpadów Paleniskowych „JELNIA" w procesie odzysku R5. Odpady o kodzie 19 09 02 będą mogły być wykorzystywane do nawożenia i ulepszania gleby na terenie zakładu po spełnieniu wszystkich warunków przewidzianych w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2015r. w sprawie procesu odzysku R10.

Odpady, których powstawaniu nie udało się zapobiec, będą magazynowane w sposób selektywny w oznakowanych pojemnikach, beczkach, zabezpieczane i magazynowane w wydzielonych miejscach na terenie Zakładu, a następnie przekazywane firmom prowadzącym działalność w zakresie gospodarowania odpadami, posiadającym wymagane prawem zezwolenia lub posiadaczom uprawnionym do odbioru odpadów bez zezwolenia.
Prowadzona będzie jakościowa i ilościowa ewidencja wytwarzanych odpadów według wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów oraz z wykorzystaniem wzorów formularzy służących do sporządzania i przekazywania zbiorczych zestawień danych.

Przedstawiony przez Wnioskodawcę sposób postępowania z odpadami jest zgodny z zasadami gospodarowania określonymi w przepisach ustawy o odpadach oraz aktów wykonawczych i nie będzie stwarzał zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi.

Dla instalacji zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 6 ustawy – Prawo ochrony środowiska określono dopuszczalne poziomy hałasu emitowanego poza granice instalacji na tereny najbliższej zabudowy mieszkaniowej. Pomiary hałasu wykonywane będą zgodnie z metodyką referencyjną wynikającą z obowiązujących przepisów szczególnych i Polskich Norm, w tym również w zakresie częstotliwości pomiarów. Po reorganizacji Spółki zmianie uległy niektóre źródła hałasu w związku z tym wprowadzono zmiany w punktach IV.2 i VII.3 decyzji. Wyniki pomiarów monitoringowych emisji hałasu do środowiska wykonywane do tej pory w punktach referencyjnych nie wykazywały przekroczeń wartości.

Zgodnie z zapisem art. 208 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, wnioskodawca zidentyfikował substancje powodujące ryzyko, zdefiniowane w art. 3 pkt 37a ww. ustawy, wykorzystywane, produkowane lub uwalniane na terenie zakładu w związku z eksploatacją instalacji IPPC. Równocześnie, w oparciu o rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008,

str. 1, ze zm.) dokonano oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych na terenie Zakładu wykorzystywanymi substancjami niebezpiecznymi:

Lp.	Nazwa substancji	Kod zagrożenia	Miejsce stosowania / magazynowania
1.	Kwas solny	H290, H314, H335	Stacja uzdatniania wody – Zbiorniki przy budynku demineralizacji wody. Stacja uzdatniania wody – Taca ze stacją rozładunkową Rurociągi
2.	Ług sodowy	H314	Stacja uzdatniania wody – Zbiorniki przy budynku demineralizacji wody Stacja uzdatniania wody – Taca ze stacją rozładunkową Rurociągi
3.	Podchloryn sodu	H290, H314, H335, H400	Stacja uzdatniania wody - Akcelatory
4.	Węgiel kamienny	-	Składowiska węgla
5.	Oleje	H350, H304	Stacja gospodarki olejowej – zbiorniki na terenie magazynu olejowego Transformatory
6.	Odpady niebezpieczne z grupy 13	-	Stacja gospodarki olejowej – zbiorniki na terenie magazynu olejowego
7.	Odpady niebezpieczne z grupy 17	-	Plac magazynowy do gromadzenia złomu i podkładów kolejowych
8.	Substancje występujące w odpadach paleniskowych: cynk (Zn), kadm (Cd), nikiel (Ni), ołów (Pb), siarczany (SO4), fosforany (PO4), chlorki (Cl)	H260, H250, H400, H410,	MMOP „Jelnia”

Wnioskodawca przeanalizował potencjalne źródła przedostania się poszczególnych substancji do środowiska gruntowo-wodnego na terenie Zakładu wraz z opisem stosowanych zabezpieczeń ograniczających to ryzyko:

Stacja uzdatniania wody – źródła wchodzące w skład stacji:

Zbiorniki przy budynku demineralizacji wody – sześć jednopłaszczowych zbiorników magazynowych, umiejscowionych na tacy chemoodpornej, połączonej z neutralizatorem ścieków kanałem chemoodpornym. Zakład prowadzi okresową kontrolę stanu zbiorników. W przypadku wystąpienia niekontrolowanych wycieków zabezpiecza się kanalizację i odbiorniki w celu uniemożliwienia przedostania się

substancji do środowiska. Opracowana jest instrukcja postępowania w przypadku wystąpienia stanów awaryjnych na terenie instalacji.

Taca ze stacją rozładunkową - rozładunek wszystkich chemikaliów stosowanych na stacji uzdatniania wody odbywa się na tacy chemoodpornej połączonej z neutralizatorem ścieków kanałem chemoodpornym. Na tacy zainstalowana jest stacja rozładowcza z cystern kolejowych. Stacja rozładunkowa jest zarejestrowana w UDT i jest na bieżąco kontrolowana przez ten Urząd.

Akcelatory – 2 sztuki, stosowana w nich substancja przechowywana jest w zamkniętym pomieszczeniu, znajdującym się wewnątrz akcelatorów, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 27 stycznia 1994 roku w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy stosowaniu środków chemicznych do uzdatniania wody i oczyszczania ścieków. W przypadku pojawienia się niekontrolowanego wycieku zabezpiecza się kanalizację oraz odbiorniki w celu uniemożliwienia przedostania się substancji do gleby i wód gruntowych. Szczegółowy schemat postępowania w razie awarii zawarty został w instrukcji postępowania w przypadku wystąpienia stanów awaryjnych na terenie instalacji.

Składowiska węgla – dwa składowiska, o szczelnej nawierzchni betonowej zbrojonej, z obrzeżem wykonanym z kamienia łupanego.

Transformatory – 8 sztuk, umieszczonych w szczelnych misach olejowych, zakrytych rusztem kratowym z wysypanym tłuczniem kamiennym.

Stacja gospodarki olejowej - zbiorniki na terenie magazynu olejowego – sześć wydzielonych, ogrodzonych i zamkniętych, oznakowanych nazwą i kodem odpadu zbiorników, ustawionych w szczelnej niecce betonowej o pojemności 330 m^3, pod którą znajduje się betonowy zbiornik podziemny; w miejscu magazynowania zabezpieczony jest pojemnik z sorbentem. Trzy zbiorniki są przeznaczone do magazynowania olejów, każdy o pojemności 36,8 m^3, pozostałe zbiorniki, o pojemności 30 m^3 każdy przeznaczone są do magazynowania odpadów niebezpiecznych z grupy 13. Odpady są przekazywane okresowo wyspecjalizowanej firmie zewnętrznej, która odpowiada za ich unieszkodliwienie. Miejsce magazynowania odpadów poddawane jest okresowej kontroli.

Plac magazynowy do gromadzenia złomu i podkładów kolejowych – wydzielone, oznakowane, ogrodzone i zamykane, utwardzone miejsce o pojemności maksymalnej 30 000 kg odpadów, obecnie magazynowane jest do 14 000 kg. Odpady są okresowo odbierane przez wyspecjalizowaną firmę zewnętrzną, która odpowiada za ich unieszkodliwianie.

Rurociągi – system rurociągów napowietrznych, którymi transportowane są substancje chemiczne na terenie zakładu. Są to rurociągi stalowe, przebiegające zarówno nad terenami szczelnymi, wybetonowanymi jak i nad terenami nieutwardzonymi (trawniki itp.). W historii Zakładu nie występowały awarie rurociągów. Podczas każdej zmiany wyznaczeni pracownicy prowadzą obchody, podczas których sprawdzają stan rurociągów oraz dokonują bieżących konserwacji.

Transport samochodowy lub kolejowy – substancje są dowożone w zabezpieczonych pojemnikach, przystosowanych do przechowywania poszczególnych substancji. Ponadto na terenie Zakładu przestrzegane są następujące zasady ruchu środków transportu:
-ruch środków transportu odbywa się po drogach przeznaczonych do ruchu pojazdów.
- transport substancji odbywa się poprzez środki transportu na podstawie aktualnego uprawniającego i zaakceptowanego do tego celu dokumentu.
- środki transportu i opakowania, w których są przemieszczane substancje niebezpieczne są odpowiednie do właściwości tych substancji, określonych w ich kartach charakterystyk.
- pracownicy dokonujący załadunku lub rozładunku substancji niebezpiecznych, posiadają zaświadczenie o przeszkoleniu w zakresie bezpieczeństwa oraz zagrożeń stwarzanych przez te substancje.

Mając na uwadze powyższe stwierdzono, że zabezpieczenia stosowane na terenie Zakładu skutecznie uniemożliwiają zanieczyszczenie gleby ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko.

Pomimo tego w związku z wieloletnią działalnością produkcyjną prowadzoną na terenie TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola nałożono na Spółkę obowiązek wykonania jednorazowych badań jakości gleby.

TAURON Wytwarzanie S.A. prowadzi systematyczny monitoring wód podziemnych w MMOP „JELNIA". W pozwoleniu zweryfikowano punkty jego prowadzenia.

Z przedstawionych we wniosku rodzajów prowadzonych działalności oraz rodzajów, charakterystyki i parametrów prowadzonych przez operatora instalacji wynika, że występują okresy pracy tych instalacji w warunkach odbiegających od normalnych. W związku z powyższym w niniejszej decyzji ustalono dla instalacji maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych.

Analizę instalacji pod kątem najlepszych dostępnych technik przeprowadziłem w odniesieniu do dokumentów pt:

1. Dokument Referencyjny dla najlepszych dostępnych technik dla Dużych Instalacji Spalania paliw
2. Dokument Referencyjny BREF dotyczący Najlepszych Dostępnych Technik ogólnych zasad monitoringu
3. Dokument referencyjny BREF dotyczący Najlepszych Dostępnych Technik w przemysłowych systemach chłodniczych
4. Dokument Referencyjny BREF dotyczący Najlepszych Dostępnych Technik dla emisji z magazynowania

Wymogi najlepszych dostępnych echnik określone dokumentami referencyjnymi.	Rozwiązania stosowane w TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Stalowa Wola S.A.
Dokument BREF dot. Najlepszych Dostępnych Technik dla Dużych Instalacji Spalania Paliw	
Rozładunek, magazynowanie, podawanie węgla kamiennego oraz materiałów dodatkowych Unikanie wtórnego pylenia z systemów transportowych materiałów sypkich przez zastosowanie niskich wysokości spadku materiału transportowanego w węzłach przesypowych i/lub hermetyzacja przestrzeni zagrożonych pyleniem (np. zsuwni i węzłów przesypowych - grożących niekontrolowaną emisją pyłów) Aranżacja systemu nawęglania i odpopielania w obudowanych mostach, przenośnikach, itp. Gromadzenie materiałów sypkich w zamkniętych hermetycznie zbiornikach wyposażonych w układy odpylające. Przechowywanie amoniaku w formie roztworu wodnego.	**Węgiel** - transport kolejowy, - składowanie na otwartych utwardzonych składowiskach z utrzymaniem stosowanego zapasu paliwa. - transport ze składowiska węgla układem przenośników taśmowych zabudowanych w zamkniętej galerii nawęglania do zasobników przykotłowych. **Biomasa** - transport samochodowy, - składowana w postaci biomasy nieprzetworzonej na otwartych utwardzonych składowiskach z utrzymaniem stosowanego zapasu paliwa, - biomasa przetworzona w postaci peletów magazynowana w zadaszonych boksach, - biomasa przetworzona w postaci pyłu gromadzona w zamkniętych pomieszczeniach i zbiornikach, - transport biomasy odbywa się w przestrzeni zamkniętej gdzie ryzyko wystąpienia wybuchowego pyłu jest niskie, - układ zaopatrzenia w biomasę do współspalania (do K11, K12, K13) odbywa się przy użyciu taśmociągów umieszczonych w zabudowanych w zamkniętej galerii nawęglania, - układ podawania biomasy do kotła K10 oraz do przedpaleniska kotła K11 jest zamknięty i wyposażony w urządzenia odpylające oraz instalacje gaśnicze. **Materiały dodatkowe - kocioł K10** - przechowywanie amoniaku w postaci roztworów wodnych amoniaku – woda amoniakalna o stężeniu <25 %, przechowywana w zbiorniku dwupłaszczowym o pojemności 60 m^3, - przechowywanie siarki i kaolinu lub haloizytu w zamkniętych zbiornikach, - podawanie addytywów za pomocą układów zamkniętych podajników.
Wstępne przygotowanie paliwa - Dobór paliwa jako efektywna forma zabezpieczenia przed emisją do powietrza oraz powstawania odpadów. - Mieszanie paliwa dla uzyskania stałych parametrów.	- Wykorzystywany jest węgiel o niskiej zawartości siarki, co obniża wielkość emisji SO_2 do powietrza. - W celu uzyskania jak najkorzystniejszych parametrów węgiel jest mieszany na składowiskach.

- Zmniejszenie wilgotności paliwa poprzez zastosowanie suszenia, bez konieczności składowania wysuszonej biomasy	- Mielenie węgla oraz mieszanki węgla i biomasy poprzez układ młynów kulowo-bębnowych z pośrednim zasilaniem palników (poprzez zbiorniki buforowe pyłu węglowego) – El.II oraz układ młynów misowo-kulowych z bezpośrednim podawaniem pyłu węglowego do palników – El.III. - Przygotowanie biomasy dla kotła K10. Biomasa surowa po rozdrobnieniu poddawana jest procesowi suszenia w suszarni parowej. Biomasa sucha nie podlega składowaniu. Przechowywana jest w zbiornikach zapewniających bieżąca pracę.
Zwiększenie efektywności i wykorzystywania paliwa - Skojarzone wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła (kogeneracja) - Podwójny przegrzew pary - Regeneracyjne ogrzewanie wody zasilającej, - Niski nadmiar powietrza - Obniżenie temperatury gazów odlotowych	Produkcja ciepła prowadzona jest w skojarzeniu z równoczesną produkcją energii elektrycznej (kogeneracja). Wzrost efektywności energetycznej osiągany jest poprzez: • Podgrzew pary z części WP turbiny w przegrzewaczu międzystopniowym i następnie skierowanie jej do części SP turbiny, • Stosowanie izolacji termicznych na rurociągach mediów grzewczych, w celu minimalizacji strat energii, • Ograniczenie zużycia energii na potrzeby własne polega na optymalizacji wydajności energochłonnych urządzeń (silniki maszyn, wentylatory, pompy). Zużycie energii jest analizowane na bieżąco, • Minimalizacja strat ciepła osiągana jest poprzez podgrzew w drugim ciągu kotła pary pierwotnej, pary wtórnej, powietrza i wody zasilającej.
Spalanie węgla kamiennego/biomasy: - dla węgla: palniki pyłowe, spalanie w złożu fluidalnym, spalanie rusztowe; - dla biomasy: spalanie rusztowe, pyłowe, fluidalne, gazyfikacja	Palniki kotłów węglowych El. II są umiejscowione w narożach komory spalania, El.III są zlokalizowane na jednej ścianie. Do spalania biomasy w kotle K10 stasowane są palniki pyłowe usytuowane w narożach. W przedpalenisku kotła K11 spalanie biomasy odbywa się w oparciu o technologię rusztu fluidalnego. Współspalanie w kotłach węglowych wraz z węglem odbywa się w oparciu o palniki do podawania paliwa podstawowego.
Sprawność cieplna Dla źródeł energetycznego spalania opalanych węglem kamiennym - dla kogeneracji 75-90% - dla istniejących nie pracujących w kogeneracji 36-40%.	- sprawność cieplna Elektrowni III 36,8 %, - sprawność cieplna Elektrownia II nie niższa niż 75 %

Emisja pyłu i metali ciężkich Stosowanie urządzeń do odpylania: elektrofiltrów, filtrów tkaninowych, cyklonów.	Wykorzystywane paliwo o wysokiej jakości (wysoka wartość opałowa, niska zawartość popiołu, siarki). Każdy kocioł posiada własny wysoko skuteczny elektrofiltr. Instalacja spełnia standard emisji wynikający z derogacji zapisanej w art. 146a ustawy Prawo ochrony środowiska. Wymagana jest zgodność z Rozporządzeniem MŚ z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1546 z późn. zm.) na zasadach określonych w Poś. Po zakończeniu derogacji w pracy pozostanie kocioł K10, który będzie spełniał standard jak dla źródeł nowych.
Emisja SO_2 - dla węgla: stosowanie paliw o niskiej zawartości siarki; stosowanie instalacji odsiarczania spalin: metodą mokrą wapienną, metody półsuche, wtrysk suchego reagenta; - dla biomasy: stosowanie paliw o niskiej zawartości siarki; stosowanie odsiarczania spalin (dawkowanie kamienia wapiennego, stosowanie płuczki wieżowej lub dawkowanie wodorotlenku wapnia).	Wykorzystywanie węgla o niskiej zawartości siarki. Biomasa wykorzystywane w instalacji to paliwo o niskiej zawartości siarki. Instalacja spełnia standard emisji wynikający z derogacji zapisanej w art. 146a ustawy Prawo ochrony środowiska. Wymagana jest zgodność z Rozporządzeniem MŚ z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1546 z późn. zm.) na zasadach określonych w Poś. Po zakończeniu derogacji w pracy pozostanie kocioł K10, który będzie spełniał standard jak dla źródeł nowych.
Emisja NOx Stosowanie metod pierwotnych i wtórnych. Metody pierwotna: zastosowanie palników niskoemisyjnych, dysz OFA, optymalizacja pracy paleniska, przez regulowanie ilości dostarczanego powietrza do spalania Metody wtórne: stosowanie metod SCR lub SNCR	Stosowanie metod pierwotnych polegających na odpowiednim regulowaniu ilości powietrza do spalania (poprzez zastosowanie palników niskoemisyjnych oraz dysz OFA) zapewnia dotrzymanie standardów emisji. Kocioł OP-120 nr K10 wyposażony jest w instalację odazotowania spalin metodą SNCR z wykorzystanie roztworu amoniaku. Instalacja spełnia standard emisji wynikający z derogacji zapisanej w art. 146a ustawy Prawo ochrony środowiska. Wymagana jest zgodność z Rozporządzeniem MŚ z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1546 z późn. zm.) na zasadach określonych w Poś.

	Po zakończeniu derogacji w pracy pozostanie kocioł K10, który będzie spełniał standard jak dla źródeł nowych.
Zapobieganie i kontrola emisji zanieczyszczeń do wody Metody oczyszczania: flokulacja, sedymentacja, neutralizacja. Ścieki w zamkniętych obiegach oraz wykorzystywane do obiegów o niższych wymaganiach technicznych.	<u>Ścieki wytwarzane w stacji uzdatniania wody</u>: - ścieki z regeneracji wymienników jonitowych w procesie demineralizacji wody są neutralizowane i następnie wykorzystywane do hydrotransportu odpadów paleniskowych, - ścieki z procesu koagulacji, wykorzystywane do hydrotransportu odpadów paleniskowych, - ścieki z płukania filtrów żwirowych, zawracane do akcelatora, - odsoliny/koncentrat zrzutowy z instalacji odsalania wody EDR, kierowane do trzykomorowego neutralizatora w stacji uzdatniania wody a następnie do kanału zrzutowego i dalej razem z wodami pochłodniczymi do rzeki San. Ścieki ze stacji uzdatniania wody będą stanowić maksymalnie 0,20% objętości wód pochłodniczych - wody pochodzące z przelewów awaryjnych zbiorników wody zdemineralizowanej, skoagulowanej, przefiltrowanej i odsolonej po podczyszczeniu wykorzystywane są w obiegach o mniejszych wymaganiach technologicznych <u>Ścieki z obiegu kotłowego</u> Odsoliny i odmuliny odprowadzane okresowo w celu uniknięcia zatężenia wody kotłowej. Ścieki wykorzystywane są do uzupełnienia strat obiegu hydrotransportu popiołu, obiegu odbioru żużla lub do ponownego wykorzystania na stacji demineralizacji wody. <u>Ścieki zmywne</u> Odprowadzane są do urządzń oczyszczających ścieków przemysłowo-deszczowych, skąd po podczyszczeniu kierowane są do obiegów o mniejszych wymaganiach technologicznych. <u>Wody w obiegu hydrotransportu popiołu i żużla</u> Krążą w obiegu zamkniętym. W wyniku sedymentacji odpadów w kwaterach tymczasowego magazynowania opadów paleniskowych następuje klarowanie wody nadosadowej. Część wody nadosadowej wykorzystywana jest do zraszania obwałowań w okresie letnim, pozostała część zawracana jest do ponownego wykorzystania w zamkniętym układzie hydrotransportu popiołu. Kwatery miejsca magazynowania odpadów

	paleniskowych otoczone są rowami podskarpowymi. Wody filtracyjne miejsca magazynowania odpadów paleniskowych odprowadzane są za pomocą rowów opaskowych do Potoku Jelonek. <u>Wody pochłodnicze</u> Część wód pochłodniczych wykorzystywana jest powtórnie do uzupełnienia strat w układzie hydroodpopielania, do zasilania stacji uzdatniania wody lub przekazywana innym podmiotom.
Odpady paleniskowe po spaleniu węgla i biomasy Metody zagospodarowania popiołów paleniskowych zależą od ich jakości, właściwości oraz zawartości substancji szkodliwych takich jak niespalony węgiel, rozpuszczalności metali ciężkich: 1) popiół o dużej zawartości niespalonego węgla powinien być zawracany do kotła w celu ponownego spalenia i odzysku energii. Powstały w ten sposób popiół posiada mniej restrykcyjne wymagania pod względem dalszego zagospodarowania. 2) gips, jako produkt końcowy procesu absorpcji na mokro, jest popularnym produktem handlowym wytwarzanym w instalacjach energetycznego spalania paliw. Zaleca się jego stosowanie jako zastępnik gipsu naturalnego, wykorzystywany głównie w przemyśle płyt gipsowych 3) zaleca się stosowanie produktu końcowego powstałego w procesie półsuchego odsiarczania, do budowy dróg, do prac ziemnych na terenach przeznaczonych do kompostowania i składowania, do wypełniania wyrobisk górniczych oraz budowania zapór ziemnych w konstrukcjach wodnych.	- Stosowana technika spalania paliw pozwala uzyskanie takiego stopnia spalania węgla, z którego powstający popiół nie wymaga zawracania do kotła z uwagi na niewielką zawartość niespalonego węgla. - Powstające odpady paleniskowe posiadają właściwości umożliwiające ich dalsze wykorzystanie, w szczególności odzysk. - Zakład nie posiada instalacji odsiarczania spalin metodą absorpcji mokrej i tym samym nie wytwarza produktów związanych z jej funkcjonowaniem. - Zakład nie posiada instalacji pół suchego odsiarczania spalin i tym samym nie wytwarza produktów związanych z jej funkcjonowaniem. Popiół lotny gromadzony w zbiornikach retencyjnych, w zależności zapotrzebowania odbiorców zewnętrznych może zostać przekazany do gospodarczego wykorzystania poprzez załadunek bezpośrednio na samochody, lub skierowany wraz z żużlem do Miejsca Magazynowania Odpadów Paleniskowych „Jelnia" poprzez mieszalnik popiołu z wodą i pompownię bagrową, skąd, po osuszeniu kwatery, także jest przekazywany jest do gospodarczego wykorzystania.
Emisja hałasu W dokumencie w rozdziale 4 nie określono BAT dla emisji hałasu przy spalaniu węgla. Jedynie w punkcie 3 dokumentu BAT opisano środki do kontroli hałasu. Głównym założeniem jest identyfikacja źródeł hałasu i warunków jego rozprzestrzeniania, a w przypadku konieczności wdrażanie środków ochrony przed hałasem. W przypadku spalania biomasy należy	Elektrownia Stalowa Wola posiada zidentyfikowane wszystkie źródła hałasu. Źródła hałasu zlokalizowane są w budynkach lub z daleka od miejsc objętych ochroną akustyczną. Stosowane urządzenia wyposażone są w indywidualne środki redukcji hałasu – obudowy dźwiękochłonne, tłumiki. Do rozdrabniania biomasy wykorzystywane są rębaki, zlokalizowane w znacznej odległości od terenów podlegających ochronie przed hałasem. Dodatkowo praca rębaków ograniczana jest do

zwrócić uwagę na hałas przy rozdrabnianiu biomasy. Dla rozdrobnienia słomy należy uwzględnić wykorzystanie młynów młotkowych.	niezbędnego minimum oraz unika się pracy rębaków w porze nocnej. Młyny młotkowe dla kotła K10 znajdują się wewnątrz obiektu kubaturowego. Okresowe pomiary hałasu nie wykazują przekroczeń dopuszczalnych poziomów dźwięku w środowisku.
Techniki chłodzenia Odniesienie do BAT dla systemów chłodniczych podanych poniżej	Wody pochłodnicze odprowadzane są kanałem zrzutowym do rzeki San w km 29+800 lub jako zrzut wody ocieplającej bezpośrednio do rzeki San w km 30+200.
Monitorowanie emisji: - prowadzenie ciągłych pomiarów emisji - prowadzenie okresowych pomiarów emisji	Prowadzony jest monitoring emisji zgodnie z przepisami krajowymi. Monitoring ciągły emisji ze wszystkich kotłów w zakresie emisji pyłu, SO_2, NO_2. Po okresie derogacji „17 500 h", prowadzony będzie monitoring ciągły lub okresowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w zakresie emisji zanieczyszczeń z kotła OP-120 nr K10.
Dokument referencyjny BREF dot. generalnych zasad monitoringu	
Ewidencja odpadów W przypadku odpadów przyjmowanych lub wytwarzanych przez instalację podlegającą pozwoleniu, prowadzący instalacje powinni rejestrować i przechowywać dane dotyczące: ilości i jakości odpadów, sposobów dalszego zagospodarowania i rejestracji zezwoleń innych pomiotów, którym przekazywane są odpady.	TAURON Wytwarzanie S.A. - Oddział Elektrownia Stalowa Wola prowadzi ilościową i jakościową ewidencję wytwarzanych i przetwarzanych odpadów zgodnie z katalogiem odpadów i wzorem dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów. Dokumenty ewidencji odpadów przechowywane są przez okres 5 lat, co umożliwia bieżącą kontrolę przepływu strumienia odpadów. Zakład składa regularnie sprawozdania o wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu odpadami. Zakład rejestruje decyzje administracyjne podmiotów zewnętrznych związanych z gospodarką odpadami w zakładzie.
Dokument referencyjny BREF dot. zastosowania Najlepszych Dostępnych Technik w przemysłowych systemach chłodniczych	
Definiowanie najlepszych dostępnych technik BAT dla chłodzenia przemysłowego. Dokument referencyjny jako BAT dla dużych systemów chłodzenia podaje układ otwarty lub zamknięty z chłodnią kominową (tam gdzie lokalizacja uniemożliwia zastosowanie układu otwartego).	Zastosowanie otwartego (przelotowego) układu chłodzenia z wykorzystaniem wody powierzchniowej z rzeki San.

Ograniczanie wciągania/porywania organizmów żywych. Nie ma sprecyzowanych konkretnych technik. Należy przystosować kanały wlotowe wody w taki sposób, aby zmniejszyć wciąganie ryb i innych organizmów.	Ujęcie wody składa się z zatoki ujęciowej, a na wlocie do pompowni zainstalowano kraty mające na celu ograniczenie porywania organizmów żywych. Prędkość przepływu na kratach do ujęcia jest niewielka i wynosi 0,5 m/s. Napór wody nie powoduje nacisku ryb na kraty. Kraty są wykonane z płaskowników pionowych usytuowanych w odstępach co 60 mm. Pompy są także wyposażone w sita o wymiarach oczka 5x5 mm, jednak z uwagi na brak silnego ssącego oddziaływania prądu wody ryby nie są wciągane na sita pomp.
Ograniczenie oddziaływania na wodę zmniejszenia ΔT na wylocie wody chłodzącej ograniczanie, zapobieganiu i kontroli emisji środków chemicznych z układów chłodzenia	Temperatura wód Sanu w następstwie odprowadzania do niego wód pochłodniczych wzrosła poniżej ich zrzutu w okresie letnim w zakresie od 0,36 do 0,61°C, natomiast zimą od 0,64 do 1,39°C. Wartości te wskazują na sprawny system chłodzenia zastosowany w Elektrowni Stalowa Wola. Przy podgrzaniu wód zrzutowych o 10 °C system ten pozwala bowiem na obniżenie termiki do poziomu nie zagrażającego ekosystemowi rzeki. Jest to szczególnie istotne w okresie letnim i niskich przepływów rzeki San. Udokumentowany dla lat 2005-2014 poziom podgrzania wód Sanu wskazuje, że nie istnieją obawy nadmiernego podgrzania rzeki San w stopniu zmieniającym charakter siedlisk przyrodniczych w rzece San. Woda chłodząca nie jest uzdatniana za pomocą środków chemicznych, stąd nie występuje emisja substancji chemicznych z układów chłodzących. Kanał zrzutowy posiada zabezpieczenie przed wyciekami olejów. Na kanale zrzutowym zainstalowane jest urządzenie AWAS HI 1999 do separacji olejów z wód pochłodniczych, które w sytuacji awaryjnej mogłyby przedostać się do tych wód. Separator za pomocą rękawa zbiera olej i odpompowuje na filtr oddzielający wodę i olej. Oddzielona woda odpływa do kanału, a wyłapany olej odprowadzany jest do beczki o pojemności 200 l. Ponadto poniżej łapacza oleju zainstalowany jest system zraszający, wyposażony w środek Sintan, dla wychwytywania zanieczyszczeń olejowych, które przedostałyby się poniżej łapacza. Dodatkowo Elektrownia wyposażona jest w rękawy sorpcyjne do zbierania zanieczyszczeń olejowych, które można rozwieszać na kanale zrzutowym w sytuacji awaryjnej.

Dokument BREF dotyczący Najlepszych Dostępnych Technik dla emisji z magazynowania	
Przechowywanie cieczy – dostosowane zbiorniki, sprawdzanie stanu technicznego	Substancje magazynowane w związku z procesami technologicznymi przechowywane są w zbiornikach dobranych stosownie do przechowywanych w nich materiałów. Zbiorniki podlegają kontrolom stanu technicznego w zależności od rodzaju zbiornika i wymagań kontrolnych przewidzianych dla danego zbiornika (zbiorniki na kwas solny, ług sodowy, olej turbinowy, wodę amoniakalną). Zbiorniki znajdują się na szczelnych tacach. Obsługiwane są przez personel posiadający stosowne uprawnienia i przeszkolenie.
Transport i przeładunek cieczy Dobór środków dostawy oraz przystosowanie miejsc rozładunku	Transport odbywa się środkami dostosowanymi do rodzaju transportowanej cieczy. Elektrownia nie posiada własnych środków transportu. Rozładunek odbywa się w miejscach do tego wyznaczonych, wyposażonych w stosowne zabezpieczenia przeciw ewentualnemu przedostaniu się cieczy do środowiska (tace, wykładziny chemoodporne).
Otwarte magazynowanie dla materiałów o dużej objętości: - zwilżanie powierzchni przy użyciu substancji wiążących trwale kurzu, - pokrycie powierzchni, np. plandekami, - krzepnięcie powierzchni, - zatrawianie powierzchni, - umieszczenie osi wzdłużnej hałdy równolegle do kierunku wiatru dominującego - zastosowanie ochronnych nasadzeń, ogrodzeń wiatrochronnych lub położonych pod wiatr kopców obniżających prędkość wiatru	W celu ograniczenia pylenia z hałd węgla i biomasy tworzone są pryzmy o przekroju trapezu. Stosowane jest zagęszczanie materiałów za pomocą sprzętu ciężkiego. Ze względu na przeznaczenie do spalania nie jest możliwe nawilżanie węgla i biomasy. Miejsce Magazynowania Odpadów Paleniskowych jest zraszane za pomocą instalacji zraszającej w obrębie obwałowań wszystkich kwater oraz za pomocą przenośnej instalacji zraszającej rozprowadzanej w obrębie kwatery, z której wybierane są odpady. Zamykane kwatery są rekultywowane i zatrawiane (kwatera nr 1).
Zastosowanie zamkniętych pomieszczeń magazynowych np.: silosów, bunkrów, lejów zasypowych i kontenerów.	Rozdrobniona biomasa poza placami magazynowana jest w silosach. Popiół lotny gromadzony w lejach zsypowych elektrofiltru lub zbiorniku pośrednim.

Minimalizacja pyłu z transportu i przeładunku: - stosowanie gdziekolwiek to możliwe, ciągłych form transportu. - zmniejszenie wysokości spadku i wybór najlepszej pozycji podczas rozładowywania do ciężarówki, - dostosowanie prędkości pojazdów na miejscu, aby uniknąć lub zminimalizować wzbudzanie pyłów - dla dróg, które są wykorzystywane tylko przez ciężarówki i samochody, jest zastosowanie na drogach nawierzchni utwardzonych, na przykład, betonu lub asfaltu - czyszczenie dróg o utwardzonych nawierzchniach - czyszczenie opon pojazdów	Stosowane są ciągłe formy transportu w postaci taśmociągów, przenośników pneumatycznych, rurociągów do hydrotransportu. W celu ograniczenia emisji pyłu drogi i place są utwardzone płytami betonowymi, asfaltem itp. Okresowo wykonuje się czyszczenie dróg, ogranicza się prędkość przejazdu samochodów dowożących paliwa i surowce. MMOP „Jelnia" jest wyposażone w instalację zraszającą która umożliwia oczyszczenie samochodów odbierających odpady paleniskowe. Pojemniki służące do gromadzenia odpadów powstających na terenie Elektrowni są wykonane z materiałów odpornych na działanie umieszczonego w nich odpadu i odpowiednio przystosowane do transportu.
Rozważania na temat technik transferu. Zastosowanie przenośników zamkniętych	Stosowanie obudowanych przenośników taśmowych do transportu węgla kamiennego. Stosowanie obudowanych przenośników taśmowych oraz szczelnych przenośników pneumatycznych do transportu biomasy. Odpady paleniskowe transportowane są na miejsce magazynowania na mokro w postaci pulpy popiołowo - żużlowej

Przeprowadzona analiza wskazuje, że rozwiązania techniczne wprowadzonych zmianach będą spełniać wymogi zawarte w dokumentach referencyjnych. W Spółce funkcjonuje Zintegrowany System Zarządzania Jakością wg ISO 9001:2008, Środowiskiem wg ISO 14 001:2004 i Bezpieczeństwem wg PN-N 18 001:2004 co zapewnia ciągły nadzór, w tym także nad całokształtem oddziaływań na środowisko.

Ponadto na podstawie wniosku uznano, że zmodernizowana instalacja będzie spełniać wymogi prawne w zakresie emisji gazów i pyłów do powietrza, emisji ścieków do wód i hałasu do środowiska, a gospodarka odpadami prowadzona będzie prawidłowo.

Analizując wskazane powyżej okoliczności w szczególności w zakresie zmian modernizacyjnych instalacji, wzrostu emisji do środowiska oraz spełnienia wymagań dokumentów referencyjnych ustalono, że zachowane będą standardy jakości środowiska oraz, że wprowadzone zmiany w pozwoleniu zintegrowanym nie zmienią ustaleń dotyczących spełnienia wymogów wynikających z najlepszych dostępnych technik (BAT), o których mowa w art. 204 ust.1 w związku z art. 207 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Za wprowadzeniem w decyzji zmian wnioskowanych zgodnie z art. 155 ustawą Kpa, przemawia słuszny interes Strony. Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa organ zapewnił stronie czynny udział w każdym stadium postępowania a przed wydaniem decyzji umożliwił wypowiedzenie się co do zebranych materiałów.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Ministra Środowiska za pośrednictwem Marszałka Województwa Podkarpackiego w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Odwołanie należy składać w dwóch egzemplarzach.

Opłata skarbowa w wys. 1005,50 zł.
uiszczona w dniu 3.06.2015r.
na rachunek bankowy: Nr 17 1020 4391 2018 0062 0000 0423
Urzędu Miasta Rzeszowa.

Z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
Andrzej Kulig
DYREKTOR DEPARTAMENTU
OCHRONY ŚRODOWISKA

Otrzymują:
1. Stanisław Cisek
TAURON Wytwarzanie S.A., Oddział Elektrownia Stalowa Wola
ul. Energetyków 13, 37-450 Stalowa Wola
2. OS-I-a/a
Do wiadomości:
1. Minister Środowiska,
ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
2. Dyrektor RZGW w Krakowie ,
ul Piłsudskiego 22, 31- 109 Kraków
3. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska,
ul. Langiewicza 26, 35-101 Rzeszów
Sporządziła: Dorota Wiśniewska

OS-I.7222.7.4.2015.DW